

Julkaisija: SUOMEN LIONS-LIITON 107 E PIIRI • 1 / 2014

PIIRI LEIJONA

Kuvittele, että jokainen lion pyytäisi yhtä henkilöä liittymään klubiin..

HYVÄN OOLON HAASTE!

12 kk ja 24 kk jäsenyys

alk. 64 €/kk

ELIXIA maksaa hyväntekeväisyyteen 4,5%

Toistaiseksi voimassa

oleva jäsenyys alk. 72 €/kk

ELIXIA maksaa hyväntekeväisyyteen 4,5%
hinnaston mukaisista hinnoista

Personal Training -paketeista ELIXIA
maksaa 10% hyväntekeväisyyteen.

Hyvää oloa ja hyväntekeväisyyttä!

Hyväntekeväisyyskohteena
ev.lut.seurakunnan Mummon Kammari.

Lions Club TRE Pyynikki

Timo Salo, puh 0500 677751,

timo.salo@jsalo.fi

Timo Peltonen, puh 0400 952478,

tinke.peltonen@gmail.com

Jäsenyyteen sisältyy

- Laajin ja monipuolisin ryhmäliikuntavalikoima
- Rajaton kuntosalin käyttömahdollisuus
- Kaksi Personal Trainer -harjoituskertaa
- Maksuton lastenhoito treeniesi ajaksi
- Ilmainen aamiainen kaikkina arkipäivinä klo 9 asti
- Maksuton pysäköinti
- Jäsentapahtumat
- Avoimena 363 päivää vuodessa
- Spa - Aqua Relax
- Erilaisia kursseja

SATS ELIXIA

ELIXIA Onkiniemi, Haarlankatu 1, 33230 Tampere

Minna Ryyänän, puh. 050 364 1136

ELIXIA Kaleva, Jäähallinraitti 3, 33540 Tampere

Kuvittele, jos jokainen lion,
joita on **1,35 miljoonaa**,
pyytäisi yhtä henkilöä
liittymään klubiin...

**...kuvittele sitten, miten paljon enemmän lionit voisivat
tehdä ja miten montaa ihmistä he voisivat palvella!**

Klubit kaikkialla maailmassa hankkivat uusia jäseniä!

SISÄLLYSLUETTELO

Pääkirjoitus, Eija Murtola	4
Puheenjohtaja, Tuomo Holopainen	5
Piirikuvernöörin tervehdys, Esko Hietanen	7
IPDG Antti Hynnä	12
Gran Canaria Finlandia	16
E-piirin leutoiminta	20
Lc Isomakkara 30 v.	26
Tonttujen Yö 20 v.	32
Lc Karkun voimainponnistus	34
Kiitos sotaveteraaneille	42
Leijonana kuudella vuosikymmenellä	48
Äksön Nait	52
Poisnukkuneiden Lionien muistoa kunnioittaen	56

PIIRILEIJONA

Kansikuva:
Eija Murtola

Taitto:
Markku Silvennoinen
Oriveden Kirjapaino
www.orivedenkirjapaino.fi

Julkaisija:
Suomen Lions-liiton
107 E-piiri
Painos: 5000 kpl
Jakelu:
E-piirin leijonat + kirjastot

Päätoimittaja:
Eija Murtola
LC Tampere/Kanjoni
Osoite: Tasanteenkatu 59 A 2
33610 Tampere
Puh: 0400 196 761
e-mail: eija.murtola@lions.fi

Sivunvalmistus ja paino:
Oriveden Kirjapaino
Pentti Koskinen
e-mail: pentti.koskinen@orivedenkirjapaino.fi
Fax: 03 - 358 9535
Puh: 050 - 553 6895

HEIKKI HELA TOM LINDHOLM

Ei tolkun häivää

Syksyn pätkähullu
uutuuskomedia!

Esitykset ajalla 8.10. - 13.12.,
jatkuu keväällä 2015.

Varaa lippusi!

Liput alk. 28 € / 32 € / 34 €

**KESÄLLÄ
2015**

**Tankki
äyteen**

LIPUT MYYNNISSÄ!

Tuire Salenius ja Ilmari Saarelainen filistelevät
tulevan kesän työpaikallaan!

TAMPEREEN KOMEDiateatteri | www.komediateatteri.fi | puh. 0207 288 388 | Lapintie 3 a, Tampere

Puhelun hinta yritykseen kiinteästä verkosta 8,35 snt/puh + 7,02 snt/min, matkapuhelimesta 8,35 snt/puh + 17,17 snt/min.

Hyvinvointia ja viihtymistä

Teemana tänä kautena ovat *Palvelulla Hyvinvointia ja Kasvu lähtee viihtymisestä.*

Mitä tämä voi tarkoittaa käytännössä? Otan esimerkiksi oman klubini palvelusta ja viihtyvyydestä. Viime kautena klubillamme oli yhteistyökumppanina NNKY:n yksinhuoltajajäidit ja heidän lapsensa. Joulun alla klubilaisemme keräsivät ja ostivat leluja, kirjoja, palapelejä ja makeisia. Iso määrä näitä sitten kertyikin, paketteja tuli noin 60 kpl:ta. Lapset olivat onnellisia, jouluhan on lasten juhla. Me viihdyimme ja tuli hyvä mieli näitä paketteja tehden

Kasvu lähtee viihtymisestä, miten me sen teemme? Jos ja kun me viihdymme kokouksissamme/tapaamisissamme meidän on helppo markkinoida leijona-aatetta eteenpäin. Toimikaa klubeissanne

niin, että myös uudet leijonakandidaatit tuntevat itsensä tarpeelliseksi. Tarpeelliseksi tuleminen tunne on meille kaikille tärkeää.

Parasta palvelua

Voiko itsensä tuntea tarpeelliseksi antamalla itselleen tarpeetonta kierrätykseen? Mielestäni voi. Meillä kaikilla on kaapeissa ”ylimääräisiä” tavaroita ja vaatteita. Viemällä niitä konttiin joka on Linnainmaan Citymarketin parkkipaikalla. Palvelemme Venäjän Karjalan apua tarvitsevia vanhuksia ja lapsia.

Kiinan maanjäristyksen uhreille voimme kerätä rahalahjoituksia LCIF:n kautta.

Meillä on nenäpäivä kampanja menossa, punainen sulka on tulollaan. Kohteita ja autettavia kyllä riittää, meidän leijonien ei tarvitse

kuin valita mihin haluamme apumme antaa.

Tässä vain muutama esimerkki miten voimme auttaa apua tarvitsevia. Mahdollisuudet ovat rajattomia on vain ideoitava, apua tarvitsee niin moni Suomessa ja maailmalla.

Ask1

Helppoa ja yksinkertaista, onko? Meillä kaikilla leijonilla on tuttavuuksia, ystäviä, liikekumppaneita. Miksi emme kysyisi yhtä taikka kahta henkilöä tutustumaan klubimme? Voimme järjestää erilaisen kokouksen ei niin virallisella ohjelmalla. Kerromme kutsutuille mitä teemme, miksi teemme ja miksi tämä työn on niin tarpeellista ja miten hyvän mielen siitä saa itselleen.

Kiitokset

Juttuja ja kuvia on tullut kiitettävästi ne ovat mielenkiintoisia ja kaikki oman klubinsa näköisiä.

Kiitokset teille kaikille niistä lähteneille.

Oikein antoisaa ja hyvänmielen tuottavaa talvea kaikille klubeille/klubilaisille.

Eija Murtola, päätoimittaja
eija.murtola@lions.fi
0400196761

Auta leijonaa auttamaan

Arne Ritari -säätio adressit monenlaiseen muistamiseen

Suomen Lions-liitto r.y:n
ARNE RITARI -SÄÄTIO www.ar-saatio.lions.fi

Lions – monta tapaa tehdä hyvää

Aktiivinen Lions-vuosi on hyvässä vauhdissa. Varmaan kaikissa E-piirin klubeissa on toteutettu menestyksellä tärkeitä ja mielekkäitä palvelu- ja varainkeräysaktiviteetteja. Uskon, että olette saaneet hyvää palautetta työstänne ja sitä kautta jokainen on saanut hyvän mielen ja hyviä ystäviä. Lions-harrastus on mukavaa ja yhteisöllistä. Hyvä esimerkki onnistuneesta suuresta aktiviteetista oli LC Karkun rakentama uusi uimaranta Sastamalaan. Oli ilo olla mukana uimarannan vihkimistilaisuudessa elokuussa. Projektin oli hyvä osoitus klubin sitoutumisesta ja tuhansien työtuntien

uurastamisesta kuntalaisten hyväksi.

Olen puhunut tiimityön puolesta, sillä niin ylivertaisia superihmisiä emme ole, että pärjäisimme yksin, mutta tiiminä voimme saada aikaan paljon hyvää. Lions-toiminnan periaatteet ja arvomaailma luovat meille vahvan pohjan, josta voimme ponnistaa eteenpäin.

Toimintamme tärkein yksikkö on klubi. Perinteitämme kunnioittaen on ylläpidettävä intoa ja sitoutumista, ei väkisin, vaan rennolla ja innostuneella otteella. Kun klubit voivat hyvin, voi koko Lions-toimintamme hyvin.

Lions-liiton vuosikokouk-

sen päätöksen mukaisesti toteutamme useita aktiviteetteja. Aktiviteettivalikoima mahdollistaa monien tuoteistettujen palvelu- ja keräyskonseptien helpon soveltamisen paikkakunnalle sopivalla tavalla.

Nenäpäivä – hauskaa hulluttelua

Lions-toiminnan ulospäin näkyvin kampanja liittyy Nenäpäivään. Suomen Lions-liitto on vuosikokouksen päätöksen mukaisesti mukana Nenäpäiväkampanjassa 9.10. - 9.11.2014 välisenä aikana. Lions-liitto on Nenäpäiväsäätiön pääyhteistyökumppani. Klubit voivat osallistua keräykseen esimerkiksi lipaskeräyksillä, konserteilla ja monilla muilla tempauksilla. Yksinkertaisin tapa on osallistua lipaskeräykseen, johon Lions-liitolla on yksinoikeus. Lions-liiton keräystavoitteena on 180 000 euroa. Olen osallistunut Nenäpäivään jo useampana vuonna ja olen joka kerta ollut entistäkin suuremmin yllättynyt ihmisten positiivisesta suhtautumisesta. Ehkä Nenäpäivän nenä

ja joskus punainen peruukki, muodostavat niin hassun vaikutelman, että lippaat täyttävät kolikoista ja seteleistä nopeasti. Kannattaa kokeilla!

Keräyksen huipentuma on perjantai 7.11.2014, jolloin on Yle TV 2:n viisituntinen suora lähetys täynnä tähtiä, hauskoja sketsejä, upeita musiikkiesityksiä sekä koskettavia tarinoita. Keräyksen tuotto menee kehitysmaiden lasten auttamiseen.

Kiitos Veteraanit! -palvelukampanjalla poistamme yksinäisyyttä

Sotiemme veteraaneja on jäljellä enää noin 32 000. Veteraanit ovat kunniansaliamme ja heille voimme tarjota pieniä arjen palveluja tai käydä tervehtimässä heitä eli poistaa heidän yksinäisyyttään. Kiitos Veteraanit! -seminaarissa Helsingissä Leijonien kansainvälisenä palvelupäivänä 8.10. puhunut entinen puolustusministeri Anneli Taina totesi, että Lions-liiton Kiitos Veteraanit! -palvelukampanja on erinomainen mahdollisuus osallistua ja toimia sotiemme veteraanien hyväksi. Pienikin apu voi tulla suureen tarpeeseen.

Palvelukampanjan käynnistäminen onnistuu, joko suorilla yhteydenotoilla sotiemme veteraaneihin tai yhteistyössä paikallisten veteraanijärjestöjen, kunnan tai kaupungin kanssa. Pienemmillä paikkakunnilla ei ole ongelmia löytää sotiemme veteraaneja.

Tärkeitä päivämääriä ovat Itsenäisyyspäivä 6.12., Talvisodan päättymispäivä 13.3. ja kansallinen veteraanipäivä 27.4. Monilla paikkakunnilla on näinä päivinä juhlatilaisuuksia, joihin veteraanit tarvitsevat kuljetuspalveluja.

Toivon, että palvelukam-

panja ei rajoittuisi kuluvaan kauteen. Pyritään luomaan veteraaneihin pysyviä kontakteja viimeiseen iltahuutoon saakka. Monilla veteraaneilla loppuelämä ei ole enää rahasta kiinni. He haluaisivat edelleen kohdata ihmisiä. Lionit – tehdään se.

Jäsenhuolto-ohjelma Ask One – Keep All

Uusia jäseniä on otettu vastaan kaikkialla. E-piirin klubit ovat päässeet hyvään vauhtiin jäsenhankinnassa. Jäsenhankintavauhdista olen hyvin iloinen, mutta kannan edelleen huolta suurehkosista jäsenpoistumasta. Uusien klubien tarve on ilmeinen. Tiedän, että piirikuvernöörin johdolla on tarkkaan tutkittu mihin uusia klubia saattaisi mahtua. Onnea ja menestystä näille hankkeille.

Toivon, että kaikki E-piirin klubit ovat vahvempia kauden lopussa, kuin mitä olivat kauden alkaessa. Itsettään tämä ei tapahdu, mutta hyvällä yhteistyöllä klubien sisällä tämäkin asia hoituu.

Kansainvälisen presidentin Joe Prestonin jäsenaloite on Ask One – Pyydä yhtä. Olen lisännyt hänen aloitteeseen kaksi sanaa ja ne ovat Keep All – Pidä kaikki.

Ask One. Lions-toiminnan tarkoitus ja periaatteet houkuttelevat uusia jäseniä. Syitä liittyä Lionsklubin jäseneksi ovat mm:

- Halu ja into tehdä hyvää ja auttaa apua tarvitsevia
- Halu saada uusia ystäviä ja yhteisöllisyys
- Kansainvälisyys ja paikallisuus
- Hyvä harrastus, mielekäs tekemistä vapaa-ajalle
- Mahdollisuus kehittää itseään ja oppia uutta.

Ask One -toimivuudesta on syntynyt jo kymmeniä hyviä tarinoita eri puolilla Suomea. Yksi parhaista esimerkeistä on ollut LC Tampere / Amurin toteuttama Lions-ystävien ilta, jonka ansiosta klubi sai peräti kuusi uutta jäsentä.

Ask One -periaate voisi laajeta nopeastikin, kun uudet vähän aikaa mukana olleet jäsenet alkavat kysellä omasta lähipiiristään uusia jäseniä. Jotta näin kävisi, tulisi kummien tukea, ohjata ja rohkaista uusia jäseniä toimimaan aktiivisesti.

Keep All - klubitoiminnasta rennompaa ja antoisampaa

Yhtä tärkeää kuin saada uusia jäseniä, on huolehtia nykyisen jäsenistön tyytyväisyydestä ja viihtyvyydestä.

Viime vuoden lopussa tehdyn jäsentutkimuksen perusteella, jäsenistömme haluaa kehittää klubitoimintaa yhteisöllisemmäksi ja rennommaksi. Jäsenistö arvostaa tekemisen meininkiä, mutta heidän intoa tuntuu tukahduttavan tekemisen puute. Avoimissa vastauksissa oli muun muassa seuraavia toiveita: ”Toivon yhdessä tehtäviä tempauksia ja aktiviteetteja, sitä varten olen tullut jäseneksi. Pelkkä klubi-illoissa tai -kokouksissa istuminen ei anna tyydytystä. Olisi opittava näkemään myös oman klubin ulkopuolelle, sillä yhdessä tekemällä saavutamme enemmän. Me -hengestä riippuu miten hyvin jäsenet viihtyvät klubeissa.” Monissa klubeissa kokeillaan uusia toimintamalleja tai aktiviteetteja, ja nekin saattavat antaa uutta voimaa ja sykkettä klubitoimintaan.

Pidetään jäsenistöstä hyvää huolta ja varmistetaan, ettei heidän Lions-kipinä pääse sammumaan. Arvostetaan jokaista jäsentä, hänen sitoutumistaan ja aktiivisuuttaan. Kiitos lienee yksi tärkeimmistä motiivointikeinoistamme.

Liiton jäsenjohtaja Jukka

Kärkkäisen laatima aineisto ”Keinoja jäsenten pysyvyyden parantamiseksi” on hyödyllistä luettavaa. Aineistosta löytyy arvokkaita vinkkejä ja ajatuksia klubikousten käytäntöjen kehittämiseksi. Aineisto on saatavissa Lionsliiton sivuilta ja piirien jäsenjohtajilta. Aineiston avulla voi pitää vaikkapa klubiesitelmän.

Muistetaan ansioituneita jäseniämme

Monilla E-piirin klubeilla on kuluva kauden aikana vuosijuhlia. Silloin on hyvä syy muistaa ansioituneita jäseniä Melvin Jones -jäsenyydellä tai Arne Ritari -killan Lions-ritari arvolla.

Hyvät E-piirin lionit, puoliset ja seuralaiset sekä leot

Toivotan teille jatkuvaa menestystä lionstyössänne. Apua ja tukea tarvitsevia ihmisiä on paljon, ja lionien palveluhenkeä tarvitaan. Yhdessä tekemällä saamme paljon hyvää aikaa. E-piiri on Suomen kolmanneksi suurin piiri ja piirin alueella on kasvupotentiaalia edelleenkin. Tsemppiä!

Vahvempina yhdessä.

Tuomo Holopainen
Puheenjohtaja

Piirikuvernöörin ajatuksia Toronton mausteilla kauden käynnistyessä

Piirikuvernöörin ajatuksia - Kausi 2014 -2015 on käynnistynyt - helppo toteamus ja sillä on hyvä lämmittää sormet läppärin kirjaimille. Toronton Conventio vei osaltani reilut kaksi viikkoa heinäkuun alusta. Se ajankohta olisi oikeastaan pitänyt saada käyttää kauden aloitukseen - suunnitteluun, tapaamisiin ja neuvotteluihin - Lions-koneiston rasvaamiseen tuoreella Leijonarasvalla, vuosi on auttamatta vain 365 päivää. Toisaalta silloin oli Suomen kesä parhaimmillaan ja lomakausi, myös Lions-toiminnasta - Lions-Suomi oli myös kiinni, lataamassa akkujaan tulevaan kauteen. Myös Lions-akkujen lataus on tärkeää, silloin on jälleen syksyllä täydessä latigissa tulevaan kauteen. Siten Lions-vuosi kivasti etenee. Miksi en tehnyt suunnitelmia jo keväällä? Toki tein, tein suunnitelmat kaudelle jo yli puoli vuotta aiemmin. Tämä liittyi päämajan asettamaan koulutukseeni. Nuo suunnitelmat tein 5-vuoden tilastojen lähes kahden vuoden piirikuvernööriin kokemusten ja näkemyksen pohjalta. Toki silloin voi vain odottaa suunnitelmien tarkentuminen ja kehittyminen, kun loppukoulutus oli heinäkuun alussa Torontos- sa 755 muun piirikuvernöörilehtien joukossa ja rinnalla. Tokihan ajatukset pyörivät keväällä kovastikin tulevassa kaudessa, mutta Convention sekä Joe Prestonin ja Harri Ala-Kuljun opit ovat lopullisesti jalostaneet ajatuksiani ja tietenkin suunnitelmiani ja ne ovat saaneet teränsä juuri Toronton Harri-koulussa. Nimitys Harri-koulu sallittane, koska olimme kolme täysipainoista päivää Harrin

ohjatussa meitä Lionsjärjestön tavoitteisiin ja toimintamalleihin. Mieluisalta tuntui koulutuksen reaalinen ja tavoitteellinen pureutuminen tuleviin tavoitteisiin ja haasteisiin. Tietenkin viimeistään tuolloin myös vahvistui käsitys yli kahden tuhannen E-piirin Lionsin osuus yhteistyössämme. Ymmärsin, että mitä enemmän piirihallitus ja minä voimme tukea, kannustaa ja auttaa klubeja heidän tavoitteissaan, sitä enemmän saamme monta tapaa tehdä Lions-hyvä piirissämme aikaiseksi.

Klubitoiminnan kehittäminen - Klubien toiminnan kehittäminen - tästä on varmasti meillä jokaisella oma näkemyksensä. Piirikuvernöörinä minut on kuitenkin ohjattu/koulutettu tekemään tavoitteeni toiminnan kehittämiseksi. Näitä tavoitteita siis ohjaan piirihallituksen avulla ja tuella eteenpäin tällä kaudella. Klubi voi tietenkin nimenomaan omilla päätöksillään kehittää toimintaansa ja klubin oma päätös on tärkeä ja oikea. Klubihallituksen tehdessä suunnitelman toimintansa kehittämiseksi klubilaisten sitoututtaminen on tärkeää ja se ei tule itsestään se on muistettava. Suurin haaste oikealle kehittämiselle voisi olla, että jokainen tietäisi paremmin tarvittavan kehityksen ja toimisi oman päänsä mukaan. Ilman yhteistä ajatusta tavoitteet ja toiminnat hajoaisivat ja kehityksen lopputulos pahimmillaan on nolla. Pienetkin askeleet samaan suuntaa lisäävät kehitystä, juuri kehityksen suuntaaminen on tärkeää. Suuri haaste onkin saada yhteisymmärrys ja - näkemys tarvittavista toimista.

ASK 1 - Kv. presidentin Joe Prestonin ajatukset: Kuvittele, että jokainen lion, joita on **1,35 miljoonaa**, pyytäisi yhtä henkilöä liittymään klubiin... - kuvittele! Kuvittele sitten, miten paljon enemmän Lionsit voisivat tehdä ja miten montaa ihmistä enemmän he voisivat palvella suuremmalla joukolla! Ja kuvittele, että käsimmäriä oli näin ollen parhaimmillaan tuplasti enemmän - lisää käsiä tarvitaan, palvelutyötä täytyy tehdä lisää paitsi lähiympäristössämme myös maailmalla. Lions-järjestö on palvelujärjestö ja mitä enemmän käsiä meillä on käytettävissä, sitä enemmän saamme tuotettua palvelua - voimme tuottaa iloa ja onnea useammalle avuntarvitsijalle. Se on hyvin yksinkertainen logiikka, mutta ajattelemmeko niin? Kyllä, meidän pitäisi ehdottomasti ajatella siten.

Ohjeita ja oppaita

Päämaja on tuottanut monia ohjeita ja oppaita, joista saamme virikkeitä mm. tähän asiaan. Uuden jäsenen rekrytointipass klubeille Kysy pois! <http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/me300.pdf> Jäsenyyteen liittyviä mahdollisuuksia <http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/me105.pdf> Jäsenhakemus <http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/me6b.pdf> Samaa tarkoitavia ovat Suunnitelma vahvemmalle klubille - opas <http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/DA-STPBG.pdf> - "Blueprint", (Blueprint for a stronger club)

Tavoitteet - Kv-, Lions-Liiton-, Piirin-, klubin- ja omat tavoitteet: On siis monenlaisia tavoitteita ja se on hyvä. Meidän pitää asettaa tavoitteita. Tehdään suunnitelma, johon asetetaan tavoitteen mukaisia kriteerejä. Tavoitteet - lähtökohta. 1. Kriteerit tiedossa, 2. Teemme suunnitelman kuinka kriteerit toteutetaan 3. Sitoudumme toteuttamaan suunnitelmat ja 4. Toteutamme suunnitelman. Vielä puuttuu 5. takaisinkytkentä, että olemme onnistuneet tavoitteessamme - tunne sisimmässämme ja konkreettinen tulos, me teimme sen ja siitä saatu palaute on sydämessämme. Mielestäni kaiken tuo edellisen pitää sisällään Lions-järjestön asettama Klubin erinomaisuuspalkinto 2014 - 2015. Kriteerit ja oikeastaan myös suunnitelman asiat löytyvät osoitteesta <http://www.lionsclubs.org/FI/member-center/resources/publications/club-excellence-awards.php>. Siitä vain ryhdymme porras portaalta toteuttamaan tavoitettamme. Toki voimme myös asettaa itse itsellemme tavoitteita ja sitten toteuttaa ne, niinhän me toimimme arkielämässämme tiedostamatta erityisiä suunnitelmia tavoitteemme saavuttamiseksi.

Lionsien sukupuoli - Naisia on yhteiskunnassa ja myös Suomessa n. puolet ihmisistä. Miksi se ei näy Lions-järjestössä, sitä varmaan ihmetellään. E-piirissä on naisleijonia alle 20 % ja naisia on Pirkanmaalla varmasti n. 50 %. Kuitenkin naisleijonien lukumäärä on vain n. 20 %. Mikä aiheuttaa tämän vääristymän. Suomen nais-lionsien lyhyen aikavälin kasvutavoite on 25 % mutta pitkän aikavälin ta-

voite on maailmanlaajuisesti 50 %. Se on realistinen ja luonnollinen tavoite ja tässä Suomen pitäisi olla positiivisen kehityksen eturintamassa. Tarkastellaan kevyesti historiaa muutamalla asialla. Sotaaikana naiset olivat kotirintaman tuki ja toimija, emme olisi pärjänneet ilman heidän panostaan siten kuin pärjäsimme. Lions-toiminta aloitti Suomessa 50-luvulla ja silloin oli vain mies-lionsseja, naiset tulivat Suomen Lions-kenttään mukaan vasta 80-luvun lopulla. Reilun 35 vuoden aikana on siis Lionseista Pirkanmaallakin vain n. 20 % naisia. Muistetaan, että Lions-järjestö on palvelujärjestö! Varmasti jokainen mies voi alleviivata, että naiset jos kuka ovat erinomaisia palveluihmisiä. Kyllä, meidän kaikkien täytyy auttaa tiedotuksessa ja tuessa saadaksemme Suomen ja E-piirin/Pirkanmaan naisille mahdollisuus tulla mukaan Lions-toimintaamme halunsa mukaan joko yhtenäisklubeihin tai omiin naisklubeihin. Tiedotusta, tiedotusta, tiedotusta ja levitetään tietämystä mahdollisuudesta liittyä mukaan palvelujärjestöömme. Rakennetaan naisille mahdollisuus tulla paikkakunnillaan joko omaan naisklubiin tai yhtenäisklubiin miesten rinnalle. Tässä muutama linkki, josta saa lisätietoa Me olemme Lioneita [http://](http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/mk20a.pdf)

www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/mk20a.pdf ja erityisesti naisille koennettu esite Olen lion – esite <http://www.lionsclubs.org/FI/common/pdfs/me37.pdf>

Johtajuusvalmennus - Voidaksemme kehittyä ja kehittää tarvitsemme uusia ajatuksia, siihen Johtajuusvalmennuksella pyritään. Antamaan erilaisia virikkeellisiä työkaluja tarttua haasteisiin ja löytää niistä kehityskohteita ja lopulta myös ratkaisusta ne. Toiminta ei voi polkea paikallaan, aina pitää kehittää toimintaa ja toimintoja pysyäksemme ajan- ja yhteiskunnan tasalla.

Lohkon puheenjohtajan (LPJ) rooli - LPJ on tärkeä kontakti klubeihin. Heidän kontaktinsa ja toimensa vaikuttavat klubien tukemiseen eniten. Lohkon puheenjohtajiin meidän täytyy panostaa. Heille pitää suunnitella tehtävää tukevaa ja tehtävään kiinnostusta lisäävää koulutusta ja sitä on Lions-webbi pullollaan, vain valintoja täytyy tehdä. Webbikoulutus mahdollistaakin kunkin ajankäytön juuri itselleen sopivana – olemmeko siihen valmiit?

Esko Hietanen
piirikuvernööri 2014 - 2015

Valokuvat:
Heikki Hemmilä (HH),
Miina sillanpää (MS) ja
Esko Hietanen (EH)

Aamusilmien hieromisen jälkeen hotelli Sheraton Centre Toronton ikkunasta oli näkymä Suomalaisen Viljo Revellin suunnittelemaan Toronton kaupungintaloon. (EH)

Suomalaiset piirikuvernöörielektrit ABC-potretissa virallisten kuvausten jälkeen. Virka-asumme tuli tutuksi viikon aikana, koska olimme päivät oheisessa asusteessa ja erilaisissa juhlissa ja tapaamisissa joko virka-asussa tai smokissa, vain iltaisin kaupungilla omissa menoissamme olimme rennosti sortsii-tyyppisissä asusteissa. Voisiko sanoa, että "pönötimme" lähes koko viikon ajan – emme tosin sitä tunnistanee, koska kaikkien haluavat pukeutua tilanteen ja kutsun mukaan. (HH)

"Kotimaa kun taakse jää..." 30.6.2014 nousimme lentokoneeseen, joka suuntasi kohti Toronton Lionsien 97 vuosikokousta ja siellä tapahtuvaa piirikuvernöörien koulutusta. (HH)

Kanada-päivä osui ensimmäiseksi päiväksimme Torontossa. Kanadapäivään mekin saimme tuntea ensimmäisen päivän lyhyemmän virallisen osuuden jälkeen. (EH)

Iltaruokailut olivat aina kuin mahdollista yhteisiä. Etsimme mielisän paikan ja söimme keskustellen päivän annista ja muusta-kin. (HH)

Puolisot saivat tutustua koulutusluokkaamme ensimmäisenä päivänä. He "luuhasivat" ympäri Toronton ostospaikkoja meidän työskennellessä tiiviisti Harrin johdolla mm. suunnitellen palvelujärjestömmä kehittämistä ja tulevaisuuden haasteita. (HH)

Myös yhteisten tehtävien kautta rakensimme valmiuksia yhteistyöhön Suomen Lions-toiminnan kehittämiseen. (HH)

Newvottelu Tanjan kanssa, hän on meidän naisemme Lions-päämajassa. Tanja toimii kääntäjänä sekä auttaa ja tukee meitä kaikissa haasteissamme. (HH)

Koulutuksemme kesti kolme täyttä päivää. Vain lounaalla poistuimme luokasta nauttiaksemme kansainvälisen joukkomme välisistä keskusteluista 755 muun piirikuväernööri-elektin kanssa ruokailun lomassa. Keskustelukieli oli Englanti ja kieltä emme syöneet. (HH)

Suomalaisen joukkomme esittely Get Together -illassa 3.7.14. Saimme toki kukin maa pitää oman valmistellun esityksemme illan kuluessa. (HH)

Get Together illan päivällinen Suomi – Tanska – Kanada – Suomi – pöytäseurueessamme Estonia Housessa. (HH)

Vuosikokousmarssi kesti koko päivän. Meidän osuutemme oli onneksi vain n. 2-3 tunnin mittainen alusta loppuun. Skandinaavisten kumppaniemme kanssa pidetyssä yhteismarssissa saavutimme 3. sijan – ei paha. (MS)

Olihan se aluksi outoa, kun rakennukset olivat pilviä hipovia, mutta pianhan siihen tottui. Toronto oli siisti kaupunki, ei roskia missään. (EH)

Nordic Hospitality Room- tapahtuman 7.7.14 Estonia Housessa Suomi-pöytä notkuu tarjoiluja. Kansallispukuiset olivat kuva-aiempia. (HH)

Nordic Hospitality Room vieraat ja pohjoismaiset isännät viihtyivät illan tappiin. Kävipä tuleva 2. KV presidentti Bob Corlewin puolisoineen paikalla. (MS)

Air Canada Centre (ACC) Toronton jääkiekkopyhättö toimi Convention kokouspaikkana. Suomalaiskatsonon kannustus seisaaltaan Bob Corlewin valinnalle 2. Kv varapresidentiksi. (HH)

Toronto- Suomi - klubin esittelyssä. Pikainen piipahdus kuuntelemassa pubeita ja sitten kiireesti taksilla omaan päätösjuhlaan. (HH)

Koulutuksen päätösjuhlassa Suomen ryhmän esittelyn päätteeksi karjaidimme Suomi-tervehdyksen juhlaan kokoontuneelle 755 piirikuvernöörielektille. (HH)

Erityisen juhlallinen uuden jäsenen otto Torontossa puoliso - Makenle, joka kutsuttiin L-piiriin Pellon klubiin. Nyt jo nimitettyinä piirikuvernöörinä allekirjoitimme Maken jäsentodistuksen - piirijärjestyksessä tietenkin. (HH)

CC:n vastaanotto, välietappi matkalla 97th Convention päättevään Lionsien kansainvälisten virkailijoiden vastaanoton juhlatungokseen. (HH)

Lomaviikon kaupunkiin tutustuminen aloitettiin punaisilla busseilla. Saatiin mielikuva kohteista ja sitten syvennyimme kiinnostuksemme kohteisiin perusteellisemmin pienryhmissä. (EH)

Lomaviikon kohokohta, Niagaran putoukset - mahtava näkymä. USA Export vettä Kanadaan, oikein runsaasti. (EH)

IPDG:n mietteitä kaudesta 2013-2014

Aika tosiaan kuluu nopeasti, tuntuu siltä, että koko kolmevuotinen kuvernööriputki oli yhtäkkiä ohi yhdessä vilauksessa. Tässä kirjoituksessa kertoilen omia mietteitäni tuosta ajasta. Mitenkään varapiirikuvernöörikausia 2011-2012 sekä 2012-2013 väheksymättä keskityn omaan kuvernöörikauteeni 2013-2014, koska kuvernöörikaus on kuvernööriputken huipentuma ja mieleenpainuvien ajanjakso tuosta putkesta.

Kauden alussa Kalle Oinas istutti mieleeni ajatuksen kuvernöörin blogista, esimerkkinä toimi N-piirin kauden 2012-2013 piirikuvernöörin Jukka Kärkkäisen pitämä blogi. Tuo päätös blogin pitämisestä osoittautuikin erinomaisen onnistuneeksi, vaikkakin pitää rehellisyyden nimissä tunnustaa, että oli niiden kirjoitusten väkertämisessä aikamoinen vaiva. Vaivannäkö kuitenkin kannatti, sillä nyt tuo blogi kokonaisuutena kaikkine kuvineen toimii varsinaisena muistojen aarrearkkuna. Lainaampa tähän otteen viimeisestä blogikirjoituksesta, josta käy ilmi kauden anti. Näin se menee:

Lopussa on viimeinen blogi

Tämä on sitten vihonviimeinen blogikirjoitukseni. Täsmälleen ottaen näitä on tullut rustattua kaiken kaikkiaan 139 kappaletta. Mitä muuta tästä DG-kaudesta 2013-2014 on jäänyt käteen? Tässä esimerkkejä:

- 8 paksua mappia pape-ria, useimmiten kaksi-puolisesti tulostettuna.
- Kovalevyllä 1.61 GB tiedostoa, yhteensä 2.951 tiedostoa 357 kansiossa (ei sisällä kuvia)
- 139 blogikirjoitusta, 739 valokuvaa
- Arviolta noin 5.000 valokuvaa
- 11.500 km autolla ajoa

- Hampurin konventio, kaikkiaan kahden viikon reissu
- Porin vuosikokous-viikonloppu
- Leo Eurooppa Forum
- Piirifoorumi
- 43 klubivierailua sisältäen kaksi perustamiskokousta
- Klubien vuosijuhlia 12 kpl (sisältäen kaksi perustamisjuhlaa ja yhden lipunnaulausjuhlan)
- Lion-liiton hallituksen kokouksia 8 kpl
- KVN-viikonloppuja 3 kpl
- Piirihallituksen kokouksia 6 kpl (sisältäen piirihallituksen tutustumistilaisuuden ja piirikuvernöörin vaihtotilaisuuden)
- Erilaisia juhlia ja tapahtumia: Uudenvuoden tanssiaiset, Melvin Jones -juhla, ARS-juhla, seppeleenlasku Kalevankankaalle
- JoVa I & II sekä viestintäkoulutus
- Muita sekalaisia tilaisuuksia ja kokouksia 60 kpl
- Oman klubin kokoukset, juhlat ja aktiviteetit (jonkin verran ehdin näitäkin)

Kiirettä on pitänyt. Pahin tai paras kuukausi taisi olla marraskuu, jolloin oli 21 erilaista tilaisuutta, tosin muutkaan kuukaudet eivät tästä jääneet paljoa jälkeen. Tähän päälle tulee vielä laskea varapiirikuvernöörikausien tilaisuudet, niitäkin kertyy kunnioitettava määrä.

Oliko kivaa? Oli.
Oliko työlästä? Oli.
Mokailitko? En pahemmin.
Voinko suositella? Voin.
Miltä nyt tuntuu? Hyvältä.

Nyt kun kausi on ohi, niin voin rehellisesti voin myöntää, että kaikki se tuli annettua, mitä annettavissa oli. Myöskään sellaisia mokailuja ei tullut tehdyksi, joita saisi loppuikään hävetä. Hauskaa oli aikansa, mutta tämän vuoden jälkeen mielellään jo luovuttaa viestikapulan seuraajalle.

Siinäpä sitä oli vuodastusta. Koko blogi on luettavissa osoitteessa http://www.verkkoviestin.fi/e-piiri/aiemmat_kaudet/2013-2014/piirikuvernoori/piirikuvernoorin_blogi/. Lukijaa tosin varoitettakoon siitä, että osa kirjoituksista on rustattu niin sanotusti kieli poskessa turhaa rypyytsaisuutta välttämällä.

Edelläolevasta on varmasti käynyt ilmi, että kausi oli ikimuistoinen sekä minulle itselleni että myös puolisololleni Annelille. Kauden ehdottomiin kohokohtiin kuului kahden uuden naisklubin perustaminen, nuo klubit olivat LC Vesilahti/Kurjettaret sekä LC Lempäälä/Birgitta, jonka charter-presidentiksi Anneli valittiin. Myös piirin jäsenkehitys oli mielestäni positiivinen, vaikka olikin negatiivinen; kauden kalkkiviivoilla jäsen saldo putosi negatiiviseksi jäaden -5 lioniin.

Klubivierailut ovat mielestäni kuvernöörikauden sekä myös varapiirikuvernöörikausien suola. Vierailuilla pääsee tutustumaan kaikkiin piirin klubeihin ja näkee lionstoiminnan monipuolisuuden; miten eri tavalla klubit toimintojaan ja aktiviteettejaan järjestävät samaan yhteiseen päämäärään pyrkien. Sydäntälämmittävää on aistia, miten ystävällisesti kuvernööri puolisoineen klubeissa otetaan vastaan. Klubivierailujen yhteydessä pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin ja saa solmittua uusia ystävyyssuhteita. Mukavasti sujunut yhteistyö piirihallituksen ja piirin johtoryhmän sekä ennenkaikkea piirikuvernööriin kanssa on myös antanut voimia jaksaa hoitaa piirikuvernöörin raskasta ja vaativaa virkaa. Näissä ympyröissä on tullut solmittua monia monia koko eliniän kestäviä ystävyyssuhteita. Tässä yhteydessä pitää vielä mainita valtakunnalliset tapahtumat, esimerkkeinä kuvernöörineuvostoviikonloppu sekä liiton vuosikokoukset.

Mielelläni näkisin, että näihin kaikille lioneillemme avoimiin tilaisuuksiin ottaisi osaa entistä runsaammin väkeä. Ne ovat yksittäisille lionspariskunnille lions-maailmaa avartavia tilaisuuksia ja niissä pääsee aistimaan lions-henkeä sekä -yhteisyyttä aivan uudella tavalla ja tasolla.

Oman klubin tapahtumat ja aktiviteetit jäävät kuvernöörikaudella pakostakin paitsioon. Nyt kuitenkin omalle klubillekin jää aikaa, IPDG-kaudella pakolliset piirin velvollisuudet jäävät huomattavasti vähemmälle. Niitä pakollisia juttuja ovat lähinnä piirihallituksen kokoukset, piirikokous, muutamat muut tilaisuudet sekä toimintakertomuksen laatiminen omasta kaudesta. On toki odotettavissa, että kauden mittaan napsahtelee jos jonkinlaisia nakkeja, joista tämän jutun kirjoittaminen on vain yksi esimerkki. Ai niin, aion toki Annelin kanssa käydä myös KVN-viikonlopuissa sekä liiton vuosikokouksessa Kuusamossa. Oman lisänsä menokalenteriin tuovat kuvernööriskurssimme vuosittaiset tapaamiset, joista ensimmäinen on kuluvana syksynä kurssimme vanhimman G-piirin Jari Rytkösen organisoima viikonloppu Jyväskylässä. Lienee tarpeetonta mainita, että kolmen vuoden kuvernööriputkemme aikana kurssimme on hitsautunut tosi tiiviiksi tiimiksi. Vuoden 2015 kurssitapaamisemme järjestetäänkin Honoluluissa kansainvälisen konvention yhteydessä. Sinne näillä näkymin on lähdössä koko 14-henkinen kuvernööriskurssimme puolisoineen. Harkitkaapa muutkin lähtemistä Honoluluun, E-piiristä näillä näkymin tullaan järjestämään sinne organisoitu matka.

Kiikkustuolista terveisiä kaikille E-piirin leijonille toivotellen

Antti Hynnä
IPDG 2014-2015

Valmistautuminen Piirifoorumin avauspuheenvuoroon 14.9.2013.

LC Lempäälä/Kanavan järjestämät mato-ongintakilpailut Rantalan saunalla Lempäälässä. DG:llä ei ollut kalaonnea.

Piirikuvernöörin vaihtotilaisuus Lempäälän Ehtookodossa 25.5.2014. DG-pariskunta vaihtaa kuulumisia PDG Onni Grönlundin kanssa.

LC Lempäälä/Sääksjärven 10-vuotisjuhlat Vaihtalan Hovissa Lempäälässä. DG:n ympärillä PCC Heidi Rantala, ZC Aira Sulonen sekä klubin presidentti Maarit Saarnio.

Tulevien naisleijonien ympäröimänä Ideaparkissa. Olen Anne-lin kanssa värväämässä uusia jäseniä LC Lempäälä/Birgittaan.

Kauden ensimmäinen klubivierailu 2.9.2013, LC Kangasala/Harjula. Olen pitämässä DG:n puheenvuoroa.

Piirin ulkoilupäivä Birgitan Polulla Kirskaanniemessä Lempäälässä 22.9.2013. Tutustumassa syksyn 2013 Piirileijonan oikovedokseen. Pöydän ympärillä Aira Sulonen, Jorma Pylväs, Antti Hynnä, Kalle Oinas (takana), Pekka Siitonen (takana) sekä Rauno Sulonen (selin).

Oman klubin aktiviteetissa Nurmen lavalla toukokuussa 2014. DG on päässyt kykyjään vastaavaan hommaan kantamaan pöytiä.

Tervehdyspuhe LC Valkeakoski/Apian 40-vuotisjuhlassa.

Piirihallituksen johtoryhmä DG-pariskunnan kotona suunnittelemassa piirihallituksen kokousta. Vasemmalta Esko Hietanen, Ilkka Kivelä, Pekka Siitonen, Kalle Oinas, Antti Hynnä, Marja Sundström-Pullinen ja Pertti Mäkelä.

DG yhteiskuvassa hirmuisen nenäpäiväpeikon kanssa Suomen Lions-liiton toimistolla.

Antti Hynnä ja Ilkka Kivelä lahjoittavat Lionsien Kirkkopyhän kahvituksen tuoton Lempäälän nuorten starttipajalle.

Piirikuvernööri on juuri saanut kokkausurakan valmiiksi ja ihailee kättensä aikaansaannoksia. Kyseessä on piirihallituksen kokous Tampereen teknisellä yliopistolla 21.11.2013.

Perhepotretti LC Vesilahti/Kurjettarien perustamiskokouksesta 19.11.2013.

Oman klubin aktiviteetissa. Vartioin leikkimökkiä LC Lempäälän järjestämässä Joulupolku-tapahtumassa 30.11.2013 Turkin tarinatuovalla.

Perhepotretti LC Lempäälä/Birgitan perustamiskokouksesta 19.11.2013. Anneli neljäs vasemmalta.

Hampurin conventionissa harjoiteltiin tiukasti piirikuvernööririkurssin Muumi-esitystä. Itse olin Nuuskamuikkunen, puoliset Hattivatteja. Välistämme kurkistaa Timo Allenius, vasemmalla Onni Piippo ja Eija Lyytinen.

E-piiri Uudet jäsenet 1.7.-14.11.-14

Similä Timo, LC TOIJALA
 Ainasvuori Olli, LC LEMPÄÄLÄ
 Haliseva Jorma, LC LEMPÄÄLÄ
 Teuho Tero LC IKAALINEN
 Rintala Kimmo, LC SASTAMALA/VAMMALA
 Lappalainen Antti, LC TEISKO
 Mäkipää Marko, LC VIIALA
 Malkamäki Jarmo, LC MOUHIJÄRVI
 Lassinaro Matti, LC PIRKKALA
 Hämäläinen Jarno, LC LEMPÄÄLÄ/KANAVA
 Laine Pasi, LC LEMPÄÄLÄ/KANAVA
 Suvila Marko, LC LEMPÄÄLÄ/KANAVA
 Alanen Eino, LC TAMPERE/AMURI
 Kuja-Aro Mauno, LC TAMPERE/AMURI
 Mäki Tapio, LC TAMPERE/AMURI
 Vakkilainen Ari, LC TAMPERE/AMURI
 Virtanen Jussi, LC TAMPERE/AMURI
 Jeskanen Jussi, LC TAMPERE/HARJU
 Moisio Jorma, LC TAMPERE/HÄRMÄLÄ
 Kuusela Kimmo, LC TOIJALA/AKAA
 Pohjaniemi Rudi, LC TAMPERE/KAANKINMAA
 Beresford Charles, LC YLÖJÄRVI/KEIJÄRVI
 Taivalaho Kullervo, LC YLÖJÄRVI/KEIJÄRVI
 Aho Pasi, LC VIRRAT/TORISEVA
 Koivisto Seppo, LC VIRRAT/TORISEVA
 Mehto Jyrki, LC VESILAHTI
 Virolainen Veli-Matti, LC PIRKKALA/NAISTENMATKA
 Häkkinen Mia, LC TAMPERE/SIILINKARI
 Lumme Eija, LC TAMPERE/SIILINKARI
 Sirén Tuula, LC TAMPERE/SIILINKARI
 Korpi Hannu, LC TAMPERE/METSÄVELJET
 Länsirinne Pekka, LC TAMPERE/METSÄVELJET
 Haapaniemi Mika, LC ORIVESI
 Ojala Esko, LC ORIVESI
 Ojanen Marko, LC ORIVESI
 Soikkeli Ville, LC ORIVESI
 Valkama Kimmo, LC ORIVESI

Kanarialla lomailevat, tervetuloa Gran Canaria-Finlandia -klubin vieraaksi

Gran Kanarialla toimii suomenkielinen Lions-klubi. Sen oma jäsenmäärä on vähäinen, ja sen tavoite onkin, että kaikissa klubikokouksissa olisi mahdollisimman paljon vierailijoita Suomesta. Monissa kokouksissa vierailijoita on paikalla enemmän kuin omaa väkeä.

Jos siis oma klubikokous on jäämässä väliin lomamatkan vuoksi, sitä voi käydä paikkaamassa Club de Leones Gran Canaria-Finlandian kokouksessa. Ja vaikkei tarvitsekaan paikkausta, vierailla voi joka tapauksessa. Kanarialla talvehtivat klubin jäsenet olisivat iloisia, jos vaikkapa joku suomalaisklubi päättäisi suunnata klubin retken Kanarialle ja tulla paikalle isommallakin joukolla. Ryhmälle Kanarian klubi on valmis junailemaan ihan omaa retkiohjelmaa ja kokouksen mille päivälle tahansa.

LC Gran Canaria-Finlandian kokoukset ovat kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona kello 17. Marraskuusta maaliskuulle kokouspaikkana on Skandinaviska Klubben, C./Manuel González Martín 15, Las Palmas. Las Palmasiin on hyvät bussiyhteydet, vaikka lomailisikin Gran Kanarian eteläisellä alueella (Inglesissä, Maspalomaksessa, Puerto Ricossa jne.).

Skandinaviska Klubben on avoinna vain näinä talvikuuksina. Sen vuoksi lokakuussa ja huhtikuussa kokoukset pidetään Playa del Inglesissä Restaurante Amigossa, ka-tuosoite C./Alfereces Provisionales 22.

Toukokuussa ja syyskuussa ei klubikokouksia pidetä, koska klubin jäsenistä monet ovat jo näinä aikoina kotimaassa eikä suomalaisturis-

Maaliskuun 2014 klubikokouksessa standaarien vaihtoa. Yhteiskuvassa: klubimestari Rainer Kas-kela, varapresidentti (nykyinen presidentti) Maire Ferm, sihteeri-varainhoitaja Aimo Parmonen sekä Martti Liimatainen LC Outokumpu, Matti Seilo Gran Canaria-Finlandia, Raimo Turunen LC Outokumpu, Esa Kuokkanen LC Helsinki-Kallio, Kalevi Rintamaa LC Harjavalta-Huovi ja Kari Keskinen Gran Canaria-Finlandia. Kameran takana Leena-Maija Lindqvist LC Hämeenkyrö/Kyröttäret.

tejakaan juuri talvikuuksien ulkopuolella Kanarialla liiku.

Klubin sihteeri Aimo Parmonen toivoo, että vierailijat ilmoittautuisivat hänelle etukäteen sähköpostilla (osoite: aimo.parmonen@luukku.com), jos mahdollista edes muutamia päiviä etukäteen. Klubin tämänvuotinen presidentti on Kanarialla pysyvästi asuva Maire Ferm.

Tämän kauden kokoukset ovat Las Palmasissa 5.11.2014, 3.12.2014, 7.1.2015, 4.2.2015 ja 4.3.2015 sekä Inglesissä 1.4.2015. Kauden ensimmäinen kokous oli poikkeuspäivänä 22.10.2014 Inglesissä. Tietoa klubista löytää hyvin päivitettyiltä nettisivuilta osoitteesta <http://www.lions.fi/district107-x/grancanariafinlandia>.

Perustettu 1998

Klubin perustamisesta Gran Kanarialle puhuttiin muutamman vanhan leijonan kesken jo vuonna 1997. Perustava kokous pidettiin joulukuussa 1998 ja Charter Night pidettiin marraskuussa 1999.

Klubin sihteeri-varainhoitaja Aimo Parmonen on yksi perustajajäsenistä. Kaksi muuta perustajajäsentä olivat Jorma Nuppola ja Unto Parmonen.

Aimo Parmonen on hoitanut sihteerin tehtäviä vuodesta 2003 ja varainhoitajan tehtäviä sen rinnalla vuodesta 2004. Sitä ennen hän oli kaksi vuotta klubin presidenttinä. – Kun tehtävät ovat mieluisia, ne eivät rasita liikaa edellyttäen, että terveys pysyy kohtuullisessa kunnossa, hän tuumaa. Lions-järjestön jä-

sen hän on ollut yhteensä 33 vuotta, ensin Suomessa ja sitten Espanjassa.

– Varainhoitajan tehtävissä huomaa selkeästi kaiken sen hädän ja tuskan, mitä ihminen aiheuttaa toiselle ihmiselle, vieläpä pienille lapsille. Kun pystyy vaikuttamaan hädän pienememiseen, se tuo hyvän mielen. Harmittamaan jää se, että oma osuus jää käytännössä kovin pieneksi, hän toteaa.

Klubia perustettaessa jäseniä oli 21 henkeä, kaikki miehiä. Nyt klubissa on myös naisjäseniä.

– Kun saarelle tullaan, ollaan useimmiten jo eläkeiässä. Tällöin odotettavissa oleva jäsenyysaika ei ole kymmeniä vuosia. Tästä johtuu jäsenien vaihtuvuus. Vähimmillään jäsenmäärä oli 6 henkeä, mitä

seurasi nousu 15:een ja jälleen lasku 8:een. Nykyinen jäsenmäärä on 9, Aimo Parmonen kertoo. Kanarialla talviaan viettäviä leijonia toivotetaan tervetulleeksi myös klubin jäseneksi.

Nykyinen presidentti Maire Ferm on ollut jäsenenä 5 vuotta, mutta hänelle Lions-järjestö on ollut aina tärkeä. Hän kertoo, että hänen tyttärensä Tiina sai lahjaksi 13-vuotiaana Lions-klubilta Heinolassa hienon viulun.

– Tämä asia ei muistoissani ole koskaan vanhentunut, Maire Ferm kertoo. Maire Fermille järjestötoiminta on tuttua, koska hän toimi koko työhistoriansa ajan ammattiyhdistyksessä sekä valtuuston jäsenenä että erinäisissä tehtävissä. Kun Gran Canaria-Finlandia -klubin jäsen Kari Kolari pyysi häntä mukaan klubiin, hän lupautui mielellään. – Minulle tämä toiminta on sydämen asia, hän sanoo.

Maire Ferm kiittelee erityisesti klubin sihteerä Aimo Parmosta, jonka harteille vastuu toiminnasta pitkälle painottuu. – Meillä on hyvä sihteerä, ja hän tekee lähes kaiken.

Uutta tarvittaisiin

Maire Ferm pohtii, että klubin toiminta on jämähtänyt kaavoihinsa ja jäseniä on vähän. Hän toivoisi, että he saisivat uudistettua toimintaansa ja sitä kautta myös uusia jäseniä, sillä onhan Kanarialla talvehtivia suomalaisia runsaasti.

Klubille henkireikä ovat juuri vierailijat.

– Kokoustiloja voimme järjestää vieraillemme koko toimintakauden ajan sekä Las Palmasissa että Inglesissä eivätkä vierailevien yhteisöjen kokoukset ole sidoksissa kokouspäiviimme, Aimo Parmonen toteaa. Yksittäiset leijonat taas ovat tervetulleita klubin kokouspäivinä – yksin tai puolison kanssa. Toki ryhmätkin voivat osallistua klu-

Helmikuun 2013 kuukausikokous Las Palmasissa: Puhumassa silloinen presidentti Kari Kolari. Pöydän ympärillä takarivissä vasemmalta Rainer Kaskela, Matti Seilo, Jorma Nuppola ja Anu Harju Gran Canaria-Finlandia. Pöydän päässä istumassa senkertaisten klubiesitelmän pitäjä Kari Keskinen ja lady Marjukka. Edessä selin vasemmalta sihteerä-varainhoitaja Aimo Parmonen, Esa Kuokkanen LC Helsinki-Kallio sekä Pauli Kärkkäinen LC Rantasalmi. Kameran takana Leena-Maija Lindqvist LC Hämeenkyrö/Kyröttäret.

bin kokouksiin, jos ajankohta näille sopii.

Ryhmille kuitenkin voidaan räätälöidä ihan omaa ohjelmaa. – Bravuurimme on kokopäiväretki saaren pohjoisosassa. Tutustumme Arucasin katedraaliin ja sieltä ajamme viinatehtaaseen, jossa seuraamme tuotannon eri vaiheita ja testaamme tehtaan tuotteita. Tehtaalta voi ostaa vaikkapa tuliaiset. Retki päättyy ruokailuun ravintolassa, jossa lämmin ruoka valmistetaan oikealla liekillä grillaten, Parmonen kertoo.

Hän heittää myös haasteen piirikuvernööreille: Piiri voisi kerätä Kanarialle lähtijät klubeista. Matka-ajan voi sopia Aimo Parmosen kanssa parilla sähköpostiviestillä.

Kanarian klubin voi valjastaa avuksi myös, jos viettää Kanarialla syntymäpäiviään tai vaikkapa kultahäitään.

– Toimintasuunnitelmamme vahvistetaan aina loka-kuussa, ja olemme valmiita kuuntelemaan uusia ajatuksia toiminnan kehittämiseksi, tulipa esitykset jäseniltä tai ulkopuolisilta, Parmonen toteaa.

Kirpputori ja joulukortteja

Klubi pitää kirpputoria Amigon tiloissa Inglesissä. Kirpputorin yhteyshenkilönä klubissa on Anu Harju, jonka tavoittaa sähköpostiosoitteesta jormakalevi1@gmail.com.

Kirpputorille matkailijatkin voivat lahjoittaa puhtaita naisten ja miesten vaatteita, mutta kannattaa muistaa, että talvivaatteilla ei Kanarialla ole kysyntää.

Kirpputori poikkeaa suomalaisista kirppiksistä siinä, että sitä ei ole mahdollista pitää avoinna jatkuvasti, vaan vain etukäteen ilmoitettavina päivinä. – On ymmärrettävää, että toiminta ei ole kovin kannattavaa. Se saatetaankin ajaa alas lähivuosina, Aimo Parmonen arvelee.

Klubilla on myynnissä suomalaisen lasten piirtämiä, Suomessa painettuja joulukortteja. Klubi toivookin, että korteista kiinnostuisivat myös kotimaan leijonat. Kortteja voi kysyä Aimo Parmoselta.

Merkittävä projekti klubilla oli 2005, jolloin se päätti lähettää varoja Sri Lankaan paikallisen Lions-klubin

kautta talon rakentamiseksi tsunamin uhreille. Tämä ponnistus oli klubille valtava, mutta yksi perhe sai asunon ja lisäksi saatiin isohkolle koululle saniteettitilat.

Lahjoitusten kohteina klubilla ovat olleet muun muassa Las Palmasin yliopisto ja Suomi-koulu.

Leena-Maija Lindqvist

Skandinaviska Klubbenin seinällä on LC Gran Canaria-Finlandia klubin suurikokoinen standaari kertomassa siitä, että klubin huoneisto toimii myös LC:n kokouspaikkana.

PDG Tapani Matintalo, ajatukseltaan Lion

LC-Sastamala/Vammalalla on ollut onnea, kun meillä oli asettaa klubimme jäsen ehdolle piirimme näköalaisimmalle paikalle, piirikuvernööriksi kaudella 2012-13.

Kuluvalla kaudella kokemukset sitten virtaavat takasin klubimme toimintaan kuvernöörin tehtävien vaihduttua mm. klubipresidentin tehtäviin. Klubimme toimintaan kaudella kuuluu mm. Sastamalan klubien yhteisiä tapaamisia, perheineen. Aina ei tarvitse istua kokouksissa. Yhteistyö tekee meistä rikkaampia. Sastamalassa on E-piirin klubeja viisi: LC-Karkku, LC-Mouhijärvi, LC-Suodenniemi, LC-Annastuuna ja oma klubimme. Annastuuna perustettiin juuri kaudella 2012-13.

”Hyvä mieli tulee kun voi auttaa muita”. Kuluvalla kaudella tulemme palvelemaan Sastamalakodilla, huomioimaan veteraanien ja nuorten asiaa, sekä auttamaan missä

CC Tuomo Holopainen ojentaa PDG Tapani Matintalolle kansainvälisen presidentin Barry J. Palmerin myöntämän International leadership ansiomerkin piirikuvernöörin hyvästä johtajuudesta ja piirin jäsenkehityksestä huolehtimisesta.

meille sopivia palvelutarpeita ilmenee. Luonnollisesti osallistumme nenäpäivän tapahtumiin.

Olemme varmoja, että

voimme kokea Tapanin ja lady Annen tuomisina monenlaisia asioita jatkossakin. Tapani toimii mm. Aarne-Ritari säätiön luottamustehtävissä.

LC-Sastamala/Vammala
Matti Vuorinen
Tiedottaja

YHTEISTYÖN VOIMALLA LC KUHMALAHTI JA SAHALAHTI PALVELEVAT PAIKALLISIA IKÄIHMISIÄ

Tervetuloa viihtymään Loppiaisaaton LC hyväntekeväisyystansseihin

5.1. 2015 klo 20:00 – 23:30 Sahalahden Kontulassa Pakkalantie 311, 36430 Sahalahti (Kangasala)
Tanssit tahdittaa LC Band Kuhmalahdelta

Ohjelmassa myös arpajaiset ja puffetista tarjoillaan

kahvia ja virvokkeita

Tilaisuuden tanssiyleisö saapuu klubien alueelta sekä myös lions väkeä E-piirin alueelta. Tilaisuutta on promottu kuluvan syksyn aikana suur PNAT:issa ja Oriveden klubikokouksessa. Suur

PNAT:issa LC Urjala ja LC Sahalahti löivät kättä ja kutsu Urjalaan on lähetetty tulla tutustumaan LC Kuhmalahden ja Sahalahden klubien toimintaan tanssiaisten merkeissä.

Järjestävät klubit lahjoit-

tavat kertyneet varat perinteisesti paikallisten vanhusten virkistystoimintaan.

Järjestelyistä vastaavat LC Kuhmalahti ja LC Sahalahti

Lions Quest -ohjelma opettajan työn tukena

Opettajan työ on paitsi ainesisältöjen opettamista, myös lasten kasvattamista vastuuntuntoisiksi ja empatiaksi yksilöiksi. Koulun arjessa usein vähemmälle jäävät elämisen taidot: toisten huomioiminen, kuunteleminen, tunneilmaisu ja itsetunnon vahvistuminen. Lions Quest -ohjelma on tarkoitettu koulussa toteutettavaksi tuntien kokonaisuuksiksi, joissa lasten kasvua tuetaan ikäryhmäkohtaisella tavalla ajattelemaan ja huomioimaan sekä omia että toisten tunteita. Ohjelman tavoitteena on tukea lasten ja nuorten vuorovaikutustaitoja, luonteen kehittymistä, itsetuntemusta ja rakentaa turvallinen ja positiivinen ilmapiiri ryhmään.

Lions Quest -ohjelma on räätälöity ikäryhmittäin eka-

luokkalaisista aina ammattikouluikäisiin asti. Käytännön toimintatavat ovat erilaisia leikkiin, rytmiin, liikkeeseen sekä omien tunteiden ja tuntemusten havainnointiin perustuvia harjoituksia, joiden avulla lapsi oppii toisten huomioimisen, ryhmässä toimimisen ja kuuntelemisen taitoja. Lions Quest -ohjelma täydentää ja tukee opettajuutta tuomalla opetukseen tiedollisen tavoitteen lisäksi myös kiireettömyyden, tunneilmaisun ja sosiaalisten taitojen tukemisen merkitystä.

Lions Quest -ohjelma perustuu tutkittuun tietoon siitä, kuinka hyvä itsetunto ehkäisee päihde- ja riskikäyttäytymistä. Lisäksi on todettu, että sosiaaliset taidot ja ryhmän turvallinen ilmapiiri ovat yhteydessä hyvään koulume-

nestykseen ja kiusaamisen ehkäisyyn. Lions Quest -ohjelman käyttäminen vaatii opettajan kouluttautumista ohjelman käyttäjäksi. Lions Quest

-elämisentaitoja – koulutuksia järjestetään säännöllisesti ympäri Suomea.

Henriikka Lyly

Miksi sinä olet hyväntekijä?

Itseäni suurempi ajattelija on todennut, että me synnymme tänne palvelemaan muita ihmisiä.

Joku kriittisesti auttamiseen/hyväntekeväisyyteen suhtautuva on taas toisaalta kyseenalaistanut hyväntekijän motivaation. Ehkä joku meistä leijonista on jopa joutunut vastaamaan kysymyksen: koetko itse olevasi jotenkin parempi auttaessasi muita, toteutatko paremmuuttasi tällä tavoin? Minä olen päätyntä vastaamaan tällaisiin kysymyksiin.

Siinä hetkessä olen palauttanut mieleeni tuon ”me synnymme palvelemaan muita ihmisiä” -ajatuksen. Olen sanonut, että me kaik-

ki olemme kuin janalla, jonka ääripäässä on minä itse ja toisessa päässä toinen/muut ihmiset. Synnymme janalle johonkin kohtaan ja onko se sitten luonne, vai mikä, osittain toimintaympäristömme tila, joka voi kuljettaa meitä janalla. Emme pysy siinä paikallamme.

Kun minulla on elinolosuhteet ja tilanne elämässä sellainen, että olen yltäkylläinen, voin antaa siitä osan toiselle. On se sitten aikaa, ruokaa, siivousta, kuuntelemista tai yhdessä tekemistä, mutta tilanteiden muuttuessa voin palata saavaksi osapuoleksi. Tällä tavoin olen rehellisesti vastannut, että kyllä tässä on siis myös

itsekkyyttä, tosin ei aivan sellaista kuin kysyjä ehkä odotti. Enkä tätä koskaan tietoisesti pohdi lähtiessäni siivoamaan lähimmäiseni luokse. Mutta olen saanut sen usein ilokseni kokea ja uskon vankasti, että hyvän tekeminen synnyttää hyvän kokemuksia.

Alexandre Havard on kirjoittanut organisaatioiden johtamisesta hyveisiin perustuen, jossa ominaisinta ovat suurisieluisuus ja nöyryys. Suurisieluisuus eli myönteinen suuruuden kaipuu ja nöyryys eli palvelemisen intohimo synnyttävät meissä erilaisen motivaation, joka menee pitemmälle kuin palkka tai oma henki-

lökohtainen kasvu. Nöyryys ja suurisieluisuus auttavat meitä astumaan pois omasta itsestämme ja asettumaan toisten ihmisten palvelukseen. Omassa elämässään voi siis käyttää organisaation johtamisoppeja, hyvejohdtaa elämäänsä. Ehkä meissä leijonissa elää pieni hyvejohtaja, emmekä siksikään ole yhtään sen parempia ihmisiä kuin muutkaan.

Hyviä kokemuksia toivotellen

Päivi Myllymaa
LC Tampere Kanjoni

E-piirin leotoiminta

Leotoiminta e-piirissä on ollut hiljaiselossa jo muutamia vuosia. Kaudella 2013-2014 Suomen Leojen hallitus päätti yhdistää piirejä, jotta joka piirissä olisi aktiivisia leoja. Minut valittiin c-piirin hallituksen kokouksessa c-piirin piiripresidentiksi, ja hallituksen uudistuksen myötä vastaan myös e-piiristä. Vierailin Sääksjärvellä 13.9 suurpiirifoorumissa, esittelemässä itseni, sekä kysymässä e-piirin leotilannetta. Olen toiminut leoissa neljä vuotta, joista kahtena Suomen Leojen hallituksessa. Asun Järvenpäässä, kuulun siis Leo Club Järvenpäähän.

E-piirin viimeisin leotoiminta/tapahtuma oli Suomen Leojen vuosikokous 2014, joka järjestettiin Aitolahden pappilassa kesäkuussa. Tuolla ei kuitenkaan ollut, yhtäkään e-piiriläistä leoa. Lähimmät leot tulivat Hämeenlinnasta.

Leo Club Hämeenlinnan kauden 2013-2014 presidentti, sekä samaisen kauden vuoden leo, Emmy Ojala, on muuttanut opiskelujen perässä Tampereelle. Niimpä minä CE-piiripresidenttinä, eli leojen ja leijonien välinen yhteyshenkilö, sekä Emmy toivomme, että otatte meihin yhtyettä kaikissa leoihin liittyvissä kymyksissä. Me leot olemme 12-30 vuotiaita aktiivisia nuoria. täynnä

palveluhaluukkuutta. Teemme paljon aktiviteetteja, monille eri ryhmille, kuten lapsille ja vanhuksille. Pidämme yhdessä tekemisestä, sekä kansainvälisyydestä. Olisi hieno, saada e-piiriin edes yksi aktiivinen klubi täynnä iloisia ja aktiivisia nuoria. Jos olet kiinnostunut klubin elvyttämisestä, tai tiedät leotoiminnasta kiinnostuneita nuoria, ota yhteyttä!

Terveisin
Camilla Ekman
 CE-piiripresidentti
 Suomen Leojen hallitus
camilla.ekman@leo-clubs.fi

Emmy Ojala
 Leo Cub Hämeenlinna
emmy.ojala@leo-clubs.fi

Kyröttäriille lippu

LCHämeenkyrö/Kyröttäret sai oman lipun viime vuoden lopulla. Lipun vihkiäisjuhlaa vietettiin marraskuussa. Dramatiikkaa juhlasta ei puuttunut, sillä kesken klubin Charter-presidentin **Maria Härkki-Santalalan** lipun esittelypuhetta juhlapaikasta katkesivat sähköt. Lopun puheen yleisö kuunteli kynttilöiden valossa. Samoin lähes koko lipun naulaus suoritettiin sähköttä.

– Klubimme jäsenten yhteys

koko leijonakenttään on lähentynyt vuosi vuodelta, tietoisuus siitä, että kuulumme suurempaan kokonaisuuteen on jatkuvasti kasvanut. Yhtenä esimerkkinä tästä on juuri oman lipun hankkiminen, hän sanoi. – Yleensä klubit hankkivat ensin standaarin ja lipun vasta noin 5-vuotiaana, mutta me haitaat hämäläiset naiset olimme nopeita lipun kanssa.

Kyröttäret aloitti Hämeenkyrön klubin liitännäisklubina syksyllä 2010 ja oma

Lipun siunasi pastori Anu Leminen (nykyisin Mätäsniemi) (kuvassa keskellä). Lippua kannattelemassa Charter-presidentti Maria Härkki-Santala, joka luovutti lipun sen vihkimisen jälkeen viime kauden presidentille Sirkka Leena Wilkmanille (kuvassa oikealla).

Lions-maailmanjärjestön presidentti Barry J. Palmer oli myöntänyt LC Hämeenkyrö klubin Heikki Uusitalolle ansiomerkin tämän oltua mukana leijonatoiminnassa 35 vuotta. Ansiomerkki annettiin Uusitalolle Kyröttärien juhlassa. Merkin luovutti Kyröttärien "äiti" Sirkka Timonen, joka kiitti Heikki Uusitaloa siitä, että tämä ollessaan Hämeenkyrön klubin presidentti 2010 otti vastaan kyröttäret Hämeenkyrön klubin liitännäisklubiksi.

Lippujuhlan jälkeisenä sunnuntaina kyröttäriä osallistui Hämeenkyrön kirkossa jumalanpalvelukseen ja Kyröttäret laski kukkavibon sankarivainajien muistomerkille jumalanpalveluksen jälkeen. Kunniakäynnillä sankaribaudalla olivat Maria Härkki-Santala, Merja Koskinen ja Leena-Maija Lindqvist.

klubi perustettiin seuraavassa toukokuussa.

Kyröttäret valitsi lipun pohjaväriksi sinisen, joka symboloi Hämeenkyrön kansallismaiseman sinisiä järvenselkiä ja isänmaamme sinistä taivasta.

– Lipun kuvaama maailma tai mielenmaisema liittyy yhteen historiallisesti merkittävän asuinalueemme sen nykyiseen kovaa tahtia moderniksi haluttuun imagoon. Lipu ilmaisee jotakin menneiltä sukupolvilta, ja myös meidän kauttamme tulevillekin sukupolville: vuolaana virtaavan, alituisen liikkuvan veden sekä luonnon uudistumisen ja uusintamisen kuvaamana.

Valkoinen aaltokoroinen kolmoisvastajänne symboloi Kyröskoskea, Hämeen Häläpyörää, joka 22 metrin korkeutena on putouskorkeudeltaan yksi Suomen korkeimmista koskista. Kyröskoski on yksi hämeenkyröläisen identiteetin peruspilari. Kosken partaalle syntynyt teollisuus on kasvattanut Hämeenkyrön elinvoimaisuutta antaen työtä ihmisille kautta sukupolvien.

Hämeenkyrön kunta valitsi kunnan nimikkokasviksi kissankäpälän 2011, kyröttärien perustamisvuonna. Leijonakin on kissaeläin. Siksi kissankäpälän voi katsoa symboloivan myös leijonantassua. Lions-toiminnassa käsillä tekeminen on tärkeä osa toimintaa. ”Tassuillaan” Kyröt-

täret tekevät sekä hoivatyötä että valmistavat tuotteita, joita myymällä saa varja osoitetavaksi lukuisiin projekteihin.

– Kissankäpälä on arvioitu Suomessa ”silmläpidettäväksi” lajiksi, koska sen määrä on viime vuosina vähentynyt varsinkin etelässä. Tässä näen symbolisen varoituksen: meidän tulee toiminnassamme huolehtia myös oman jäsenistömme hyvinvoinnista ja viihtymisestä klubissa, jotta jäsenkato ei kohtaisi meitä, Maria Härkki-Santala totesi.

Lipun vihki ja siunasi pastori **Anu Leminen** (nykyisin **Mätäsniemi**), joka on itsekin kyröttär. Juhlapuheen piti piirikuvnööri **Antti Hynnä**.

Airuina olivat Saija Petro ja Merja Koskinen.

LC Sastamala / Annastuunat ilahduttaa sekä junioreita että senioreita

Junioreille suunnattu koko perheen talvitapahtuma, Emmanmäen Helmi-hulinat, järjestettiin Hopun urheilupuistossa Vammalassa 9.2.2014. Sääherra heitti kapuloita järjestäjien rattaisiin plussa-kelillä ja edellisen päivän kestäneellä vesisateella, mutta ei onnistunut peruuttamaan tapahtumaa. Vähäisen lumimäärän vuoksi ainoastaan hiihtokilpailu

ja moottorikelkkailu jouduttiin unohtamaan, mutta muilta osin tapahtuma onnistui suunnitellusti ja pulkkamäki oli oikeinkin liukkaassa kunnossa.

Emmanmäkeä laskettiin ahkerasti koko tapahtuman ajan pulkilla ja liukureilla, hurjapäiset viilettivät mäkeä suksipotkulaudalla. Hoh-tokeilausradalla riitti myös vilskettä ja taisipa Starr-tallin

shetlanninponi Brandy taluttajineen olevan täystyöllistettyjä lähes koko tapahtuman ajan. Kiltti ja reipas Brandy-poni sai aikaan riemunkiljahduksia ainakin pienempien heppahullujen parissa ja taputtelua pienten heppahullujen vanhemmilta. Herra Hakkarainenkin ennätti paikalle talostaan lasten iloksi. Mahtoiko tosin olla herra liikkeellä päiväuniensa aikaan,

kun vaikutti aika uneliaalta kaverilta? Touhuilun lomassa sai tankata puffetista hiukopala; parhaita mahdollisia reissuevättä eli grillimakkaraa, hernesoppaa, mehua, pullaa ja kuumaa kaffetta.

Talvitapahtuman ohjelmassa oli myös leikkimielisiä kisailuja. Pulkkakisassa tavoitteena oli laskea mahdollisimman pitkälle ja liukuriviestissä puolestaan nopeus oli valttia. Keppihevosradalla ylitettiin esteitä ja myös tässä kisassa oli nopeus valttia. Nopeimman kepparin palkinnon lisäksi jaettiin palkinto kauneimmalle keppihevoselle. Annastuunat pääsivät kisailemaan Sastamalan kaupungin päättäjiä vastaan lajeina liukuriviesti sekä köyden veto. Vastapuoli oli kovin äijä-voittoinen porukka ja Annastuunat saivatkin tasa-puolisuuden nimissä vieras-vahvistuksia köyden vetoon kummiklubista LC Karkusta. Sastamalan päättäjät veivät kuitenkin niukasti voiton ja saivat palkinnoksi pullakahvit puffetista. Lasten naurusuisista ja vanhempien hymyistä päätellen väki viihtyi ja sehän tämän tapahtuman tarkoitus olikin. Myös hyväntekeväisyyteen lahjoitettavaa kertyi mukavasti.

Äitienpäivän aattona 10.5.2014 Annastuunat vierailivat Hopun tehostetun palveluasumisen yksikössä vieden sen asukkaita ulkoilemaan. Viime vuoden tapaan suunnaksi otettiin Vammalan tori ja siellä nautittiin porukalla kaffeet. Annastuunille on tästä muodostumassa jo perinne; kyseessä oli tosin vasta toinen kerta, mutta tuoreena klubina kokonaisia toimikausiakin on Annastuunilla vasta yksi. Jostakin ne perinteet on aloittava.

9 pyörätuolia ja saattajat heijastinliiveissä muodostivat komean letkan kohti toria. Menomatka oli alamaata ja matka meni joutuisasti. Torilla katseltiin ihmisten vilinää ja kierreltiin ihastelemassa ja ihmettelemässä torin monipuolista tarjontaa; saatavilla oli villasukkia ja kukkia, perunoita ja leipää sekä särpimeksi kalaa ja makkaraa. Torikahvila oli Annastuunien määränpää. Kahvilalla nautimme kahvit taikka kaakaot sekä kastettavat, kukin makunsa mukaan. Kuuma juoma lämmitti mukavasti koleahkossa kelissä.

Kotimatalla alamäki vaihtui ylämäeksi ja koleus kaikkosi kummasti. Sen minkä vauhdissa hieman hävisimme, saimme lämpönä moninkertaisesti takaisin. Vaikka oma koti onkin kulan kallis, perille päästyämme jo kyseltiin: „Kait te tuutte uurestaan? Pääsenkö määhän sitten mukkaan?“ Aivan varmasti tulemme uudestaan.

Teksti: Tuuli Estemaa,
tiedotussihteeri
Kuvat: Tanja Tuomisto,
sihteeri

Buda sekä Pest

- ja välissä virtaa Tonava eli Vammalan Leijonat Madjaarien mailla

Jo varhain sydäntalven lumilla ja sateilla – syntyi Lions klubissamme ajatus – kesän tullen käydä kielisukulaisten luona Tonavan rannoilla Unkarissa. Lions-toiminta ei ole vain Sastamalan Joulun tekoa ja vapaaehtoistyötä vanhusten ulkoiluttamisesta kansainväliseen nuorisovaihtoon – vaan kylä se on viihtymistä ystävien ja samanhenkisten kesken. Vuorovaikutus, yhdessä olo, tarinoiden kertominen – ne ovat sitä elämän suolaa, joka tuo sisältöä elämään hyvin yksinkertaisella ja toimivalla tavalla.

Se miksi kesän retkikohdeeksi valikoitui juuri Unkari – siihen on montakin hyvää syytä. Meillä on kielellinen side unkarilaisiin ja tuolla maalla on monet kasvot ja rikas kulttuuri- perintö se-

kä mielenkiintoinen, joskaan ei aina niin kovin levollinen historia. Muistammehan kaksoismonarkian Itävalta-Unkarin, sotavuodet, Budapestin piirityksen, kansannousun 1956 ja nyt sitten Varsovan liiton kautta Natoon. Yksi syy ylitse muiden oli kuitenkin, että meillä on Istvan ja Livia Vilagi joukossamme. Heidän juurensa ovat Unkarissa – koti Vammalassa mutta kesäasunto keskellä Budapestiä. Paikallisoppaat vailla vertaa mitä tulee musiikkiin, ruokaan, juomaan, kaupunki kuvaan ja sen syntyyn Tonavan rantamaille.

Kun kaupunkiin pääsee tutustumaan sen asukkaan silmin – kaupunki avautuu ikään kuin sisältä päin ja turistioppaiden vinkit jäävät sivummalle. Unkarilainen ruokakulttuuri – siinä on potkua.

Jotakin tuntumaa saa kun käy kauppahallissa haistelemassa, nuuhkimassa ja katsomassa paikallisia erikoisuuksia ja ruoka- perinnettä – sekä tunnelmaa. Makkaraa, hanhennaksaa, hedelmiä, Palinkkaa useampaa makua, viiniä omasta takaa ja montaa muuta. Sieltä onkin helppo jatkaa ruokailemaan ja jättää se Vienna Style-leike ottamatta. Sen sijaan voi tutustua paikalliseen kaalikäärileeseen, joka tarjoillaan oman makkaran ja silavan kanssa. Tuhti annos – mutta kyllä on kevyempää ankkaa ja oikein kasvispedillä – maassa maan tavalla ja Palinkkaa kyytipojaksi.

Kylpylät kuuluvat Budapestiin. Vuonna 1913 valmistunut Szecheneyn kylpylä on ainutlaatuinen ja henkii vanhaa mennyttä aikaa. Marmo-

ripylväitä ja lämpöisiä altaita, joihin mahtuu noin 1500 kylpijää kerralla ja kyllä niitä siellä riittikin.. On käynnin arvoinen.

Tässä Lisztin ja Bartokin kaupungissa kukoistaa myös oivallinen ja loistokas kahvila- kulttuuri. Maailman kauniimmaksi kahvilaksi valittu New York on ehdottomasti käynnin arvoinen. Tuo loistokas rakennus on entisöity vanhaan loistoonsa. Kansantasavallan aikaan se toimi kenkävarastona.. niin ne ajat muuttuvat.

Tummuvan illan myötä, kun valot syttyvät Budan kukkuloille ja Pestin puolen lyhyt alkavat heijastua Tonavan pintaan – onkin aika tehdä se pakollinen Tonavan ilta- risteily. Vaikka ei turistioppaiden ohjeita haluakaan noudattaa – tämä kuuluu kyl-

lä tehdä. Öinen Tonava - ja sen kaupunki näyttäytyy aivan toisella tapaa, kun katselee joelta kaupunkiin päin. Täälläkin saa ruokaa ja juomaa – kuten me suomalaiset tiedämme – laivalla seisovaan pöytään syntyy aluksi pientä ruuhkaa, mutta se kyllä siitä tasoittuu täälläkin ajan mittaan.

Aivan toisenlainen kohde tutustua on Hospital in the Rock – Kalliosairaala. Salainen sairaala syvällä Budan kallioiden sisällä. Tämä oli salaisuus joka paljastettiin vasta 2000 luvulla ja on nyt museona. Se henkiin sitä toisenlaista historiaa, jota Budapestiläiset ovat saaneet kokea. Toisen maailmansodan aikana siellä hoidettiin potilaita ja se oli Budapestin piirityksen aikaan ainoa toimiva sairaala kaupungissa joka oli piiritetty sodan loppuvaiheissa. Kansannousun aikaan sairaalla oli myös käytössä ja Kuuban kriisin aikaan siitä teh-

tiin ydinaseiden kestävä. Sitä ei onneksi tarvinnut kokeilla.

Kesäretkien perinteeseen kuuluu myös kohtuullinen liikunta, jota jo tuo ylenmääräinen ateriointikin edellyttää. Löytyihän sieltä Golfkenttä lähistöltä, jotta pääsimme selvittämään tämän kauden Golfmestarit – ja kyllähän ne siellä selville saatiinkin. Maan jalkapallokult-

tuurista kertoi kentällä myös pelattava Footgolf – jalkapallogolf. Oli pojilla pikkuisen isoimmat reiät greeneillä, kun meillä perinteisen golfin pelaajilla.

Kaupungilla on tietysti yöelämänsä Casinoineen päivineen, mutta kyllä hyvä yömyssy paikallisella Jazz klubilla on kohtuullisen hyvä vaihtoehto. Melkoisia velho-

ja on soittamassa ja vahvaa tunnetta mukana. Budapest on monenlaisen musiikin kaupunki – unohtamatta sitä mustalaisorkesteria joka säesti sitä kaalikäärtyleen syöntiä Tonavan rannalla. Siinä oli sitä jotakin hyvin paikallista – ystävällistä ja maukasta – sellainen on koko Budapest – Ystävällinen ja maukas. Ehkä joskus vielä, ehkä...

Lc Isomakkara Oriveden 30-vuotisjuhla Mäntän Klubilla

Helmikuun toisena viikonloppuna Lc Orivesi Isomakkaran juhliessa vuosipäiväänsä on yleensä pakkaset paukkuneet ja hanget olleet paksuimmillaan. Tänä vuonna juhlivia leijonia kuljettava Tokeen bussi eteni kohti Mäntän Klubia tiellä, josta lumipenkat puuttuivat tyystin.

Juhlatoimikunta ja istuva presidentti olivat valinneet tasavuosisjuhlapaikaksi arvokkaalle juhlaan hyvin sopivan tilan Mäntän keskustasta. Tilaisuuteen oli saapunut kutsuttuna 30 vuoden takaisia klubin synnylle tärkeinä henkilöinä ISR Jouko Tynkkynen ja PDG Martti Hirvonen puolisoineen. ”Tätä päivää” edustivat DG Antti Hynnä ja PDG Reima Mäkelä puolisoineen, naapuri-

klubien edustajat sekä ystävyysklubimme LC Merikarvian puolen tusinan iskujoukko. Isäntäklubista oli paikalla kaikki kynnelle kykenevät.

Puitteet 30-vuotisjuhlallemme olivat mitä parhaat. Saimme kuunnella lyhyitä ja vähän pitempiä puheita, välillä lauloimme Leijonahenkeä ja maljojakin kilistelimme. Menu alkoi suppilovahveroikeitosta ja päättyi suklaamousse-annokseen. Koko seremonia sujui arvokkaasti talon tapaan eikä kukaan jäänyt nälkäiseksi.

Klubimme perustajajäsen Antti Kivipelto esitteli kuulijoille kuvien kera historiatkatsauksen kuluneista vuosista. Muita koko 30-vuotisen taipaleen kulkijoita ei Lc Isomakkaraksa enää olekaan. Veli Antti lyötiin juhlassa an-

Antti Kivipelto lyödään Ritariksi. Miekan kahvassa on PDG Reima Mäkelä. Taustalla: Marja-Liisa Kivipelto, Matti Haikka ja Lc Orivesi Isomakkaran presidentti Reijo Pänkäläinen

sioistaan myös Lion Ritariksi. Seremoniamestarina toimi PDG Reima Mäkelä. Vaattomattomampia huomionosoituksia ja palkitsemisia osui monen leijonaveljen kohdalle tasavuotisjuhlien tapaan.

Lc Isomakkaraa muistettiin kutsuvieraiden toimesta monella standaarilla. Myös alakerran juhlasalista saapui luoksemme standaaari kainalossaan kaksi edustajaa 50-vuotista toimintaansa juhlivasta Lc Keuruun seurueesta.

Kahvittelun lomassa Mäntän Klubin edustaja kertoi juhlavieraille talon vuosikymmenten aikaisista tapahtumista. Rakennus on valmistunut vuonna 1920 G. A. Serlachin-

uksen edustus- ja vierastaloksi ja siinä on kerrosneliöitä runsaat 2700.

Iloinen puheensorina pöydissä katkesi pillin vihellykseen! Ovella seisoi virkapukuun sonnustautunut poliisi etsien vastuullista juhlan järjestäjää. Matti Haikka juhlatuomikunnan vetäjänä ilmoitautui nousten paikaltaan seisomaan. Konstaapeli käveli varmoin askelin hänen luokseen tivatien huvilupaa. Uhkaava tilanne laukesi pian 1. varapresidentin Petri Toukolan rauhoittavan olemuksen myötä. Tuttu mieshän tämä ”konstaapoli” olikin: trubaduuri Pertti Kangas Merikarvialta rooliasussaan. Kokeneellekin esiintyjälle meinasi tulla vaikeuksia, kun Suhmuran Santra ei oikein ”syttynyt” oivasta kitarasäestyksestä huolimatta. Hän pyysi apua yleisöltä, johon lady Leena heti neuvoi samaa konstia, mikä aikanaan muutti Esa Pakarisen Severi Suhoseksi. Näin myös tapahtui. Leenan edestä löytyi sopiva vesilasi trubaduurin proteesille, eikä salista ollut nauru loppua sen jälkeen!

Illan päätteeksi astelimme lady Helinän kanssa portaat alakertaan suurempaan juhlasaliin, jossa orkesteri Vakiomiehet soitti jalkaan käypää vanhaa tanssimusiikkia.

Vaikuttajia Lc Orivesi Isomakkaran alkutaipaleelta: ISR 82-91 Jouko Tynkkynen, Antti ja Marja-Liisa Kivipelto sekä PDG 82-83 Martti ja Teija Hirvonen

Ahto Leppälä
Lc Isomakkara Orivesi

Juhlavieraita Mäntän Klubilla

Tilanne ratkesi 1. varapresidentti Petri Toukolan tultua paikalle

Löytyykö huvilupaa! Matti Haikka, Pertti Kangas ja hiuksia haroo PDG Reima Mäkelä

Ystävyysklubimme Lc Merikarvian iskuryhmä

Huolehdataan kavereista – vaikka laulamalla

Lions Club Lassinlinna lahjoitti kesällä pianon Tampereen Epilässä sijaitsevaan Sopimusvuoren Impivaara-kotiin. Syksyn ja talven mittaan ovat klubin edustajat poikenneet myös testaamaan pianoa ja samalla laulattaneet Impivaara-kodin väkeä. Miksi me iloitsemme tästä aivan erityisesti?

”Minusta tuntuu, etten minä oikein tiedä, kuka minä olen ja missä minä olen?” toteaa 94-vuotias muistisairas äitini. Joka kerran jään miettimään, millaiselta äidin olemassaolo hänestä itsestään tuntuu.

”Mikä on tilanne? kysyy rollaattorin kanssa liikkuva kodin asukas päiväunilta kerättyään. Jotta rouva voi tyytyväisenä jatkaa matkaansa toisten luo yhteiseen olohuoneeseen, on vastattava, että tilanne on hyvä. Ruokaa, perunoita, leipää, voita ja kahvia on kaikille.

Kokeilepa itse ottaa tuo

asema, että et muista, kuka, missä ja millaisessa tilanteessa olet. – Avuttomuutta ja siitä johtuvaa turvattomuuden tunnetta on vaikea kuvitella.

Turvallisuuden tunne syntyy läheisyyden, arvostetuksi tulemisen, yhteisyyden ja tuttuuden kokemuksista, hyvän toistuvuudesta. Historioitsijoiden mukaan itse asiassa koko ihmiskunnan voitokulku on perustunut tulen käyttöön, lauluun, tanssiin ja puheeseen. Voi olla, että enää vain musiikki ja laulu viestivät muistisairalle, että hän on yhä tasavertainen, arvostettu yhteisöme jäsen, yksi meistä.

Yhteiset lauluhetket rakentavat muistisairaiden kodin asukkaiden kokemaa arvostetuksi tulemistä. Lisäksi ne ovat arvostuksen osoitus myös sille työlle, jota muistisairaiden hoidossa tehdään.

Sanotaan, että ihminen viet energiansa sinne, missä sitä arvostetaan eniten. Mi-

käli emme yhteiskuntana osoita arvostavamme muistisairauksien hoidossa tehtyä vaativaa työtä, meidän on mahdotonta saada alalle omistautuvaa, ammattitaitoista työväkeä. Muistisairaat eivät itse pysty pitämään puoliaan. Hoitajat joutuvat keskittymään omaan työhönsä. He eivät voi päätoimisesti lyödä rumpua alan arvostuksen kohottamiseksi. Siksi on tärkeää, että Lions Clubin kaltainen organisaatio toimii taustatukena ja hyvän hoidon esille tuojana, että sen jäsenet eivät pelkää tulla yhteistyökumppaneina vieraisille.

Muistisairauteen liittyvät mielikuvat saattavat olla pelottavia. Satuttaa, kun joku läheinen tai entinen työkaveri alkaa loitontua siitä, minkä määrittelemme elämän hallinnaksi. Mutta, jos te pojat näkisitte ne hyvän mielen ilmeet, kun lauletaan Reppu ja reissumies, Juokse sinä humma ja Minun kulta-

ni kaunis on – pelot vaihtuisivat yhteisyyden kokemuksiksi. Tulisi tunne siitä, että ei me kavereita jätetä. Me huolehdataan nyt teistä ja joku sitten aikanaan meistä. Senkin huomaisi, että varsin vähällä vaivalla voi saada paljon hyvää aikaan.

Me Impivaara-kodin asukkaat, työntekijät ja asukkaiden omaiset iloitsemme siitä, että paino ja sen lahjoittajat ovat mukana rakentamassa hyvää muistisairaiden hoitoa. Ylipäättään haluamme myös rohkaista järjestön jäseniä ottamaan yhteyttä muistisairaiden kohteihin ja käymään vieraisilla. Vierailut osoittavat, että me olemme olemassa toisillemme. Että me kaikki olemme yhtä tärkeitä yhteiskuntamme jäseniä, vaikka toiset meistä tarvitsevatkin erityistä hoivaa ja huolenpitoa.

Hilkka Laukka-Sinisalo
Muistisairaana omainen

Nuoret palkittiin työstä ikäihmisten hyväksi

Kuvateksti kuvaan nimeltä lc-stipendi. LC-Hämeenkyrö lahjoitti yhteensä 4 000 euroa nuorille. Vas. LC-Hämeenkyrön jäsen Kari Järvelin, 8B-luokalta Simo Linnainmaa ja Suvi Pelttari, opiskelijayhdistyksen puheenjohtaja Peetu Levänen, LC-Hämeenkyrön presidentti Pertti Seppä ja jäsen Heikki Uusitalo.

Kiitos mahdollisuudesta osallistua vanhuskummitoimintaan. Yhteistyö on kartuttanut meidän henkistä kasvuamme sekä rahallista vaurauttamme, lausuu opiskelijakunnan hallituksen puheenjohtaja Peetu Levänen vastaanottaessaan 2 000 euron stipendin Lions Club Hämeenkyröltä. Toisen 2 000 euron stipendin pokkasivat 8B-luokan puolesta koululaiset Aino Pelttari ja Simo Linnainmaa.

Lions Club Hämeenkyrö jakoi jälleen niin rahallista kuin henkistäkin kiitosta Hämeenkyrön yläkoululaisille ja lukiolaisille yhteistyöstä vanhuskummitoiminnassa.

Vanhuskummitoiminnan tarkoituksena on, että koululaiset käyvät katsomassa, ulkoiluttamassa ja pitävät yhteyttä vanhuksiin. He saavat luokalleen ja opiskelijayhdistykselleen rahaa sitä enemmän, mitä enemmän he pitävät yhteyttä vanhuksiin. LC-Hämeenkyrö kerää varoja vanhuskummitoimintaan järjestämällä hyväntekeväisyyskonsertteja.

Tänä vuonna 8B-luokan oppilaat ja lukion opiskelijakunnan edustajat vierailivat Kurjenmäkikodissa ja Siljan-kodissa.

- Mietimme aluksi kavereiden kanssa millaista ohjelmaa voisimme järjestää vanhuksille. Oma laulutaito

ei ole hyvä, enkä osaa sirkustemppujakaan, Levänen kertoo hymyssä suin.

Sirkustemppuja ei tarvinnut opetella, sillä nuoret huomasivat hyvin pian, että ikäihmiset pitävät yhdessä-oloa tärkeänä.

- Olemme lukeneet lehtiä, ulkoiluttaneet vanhuk-
sia, pitäneet visoja, jutelleet ja kuunnelleet heidän kertomuksiaan menneistä ajoista, Levänen jatkaa.

Nuoret uskovat, että vanhuskummitoiminta on tuonut iloa myös ikäihmisille.

- Vanhempien ihmisten kanssa on mukava jutella ja kuulla millaista on ollut ennen 2000-lukua. Elämä on muuttunut paljon viimeisten vuosikymmenien aikana, kahdeksaluokkalainen Simo Linnainmaa sanoo.

Linnainmaalle on jäänyt erityisesti mieleen, kuinka yksi asukas oli hyvin mielissään päästessään ulkoilemaan pitkästä ajasta.

Suvi Pelttari pitää vanhuskummitoimintaa hienona asiana. Hän kertoo, että yhteistyön myötä nuoret oppivat ymmärtämään pa-

remmin vanhempia ihmisiä. Pelttari ei pidä projektia ras-
kaana, sillä monet koululaiset ovat innokkaita käymään vanhainkodissa, joten projekti ei kuormita yksittäisiä koululaisia liikaa.

Siljankodin palvelupäällikkö Kati Kola-Huhtala vahvistaa yhteistyön sujuneen koulun ja leijonaklubin kanssa hienosti.

- Koululaisten vierailut ovat virkistäneet vanhuksia. Koululaisia odotetaan kovasti ja jo vierailut itsessään ovat ohjelmanumero.

Kola-Huhtala uskoo, että nuorten käynnit vanhainkodissa pienentävät sukupolvi-
en välistä kuilua. Kola-Huhtalan mukaan ennen vanhuskummitoiminnan alkamista, osa nuorista ei ollut koskaan aikaisemmin käynyt laitoksessa.

Yläkoulun ja lukion lehtori sekä opiskelijakunnan hallituksen vetäjä Taina Salosen mukaan vanhuskummitoiminta on nuorille loistava mahdollisuus.

- Nuoret ovat kuunnelleet innokkaasti ikäihmisten juttuja. Esimerkiksi vanhemman ikäpolven muistot sodasta ovat pysäyttäneet nuoret miettimään sotaa, koska kertojana on sodan kokenut ihminen, jolla on vielä mahdollisesti ollut valokuvia vanhoista ajoista, Salonen toteaa.

Lukion opiskelijayhdistys aikoo käyttää rahat muun muassa opiskelijoiden olojen parantamiseen: tapahtumiin ja koulun sisustukseen. 8B-luokka käyttää stipendirahat tulevaan leirikoulumatkaan.

- Ulkomaille on tarkoitus mennä vuoden päästä ysi-
luokan lopulla, Suvi Pelttari kertoo.

Odotuksiin leirikoulun suhteen Simo Linnainmaa vastaa: "Toivotaan, että on hauskaa".

Teksti ja kuva Vilja Pylsy

KYMPPI KATSASTUS

Suomalaista palvelua

Tamperelainen perheyritys

Sellukatu 28 (Lielahden Gigantin vieressä)

Soita puh. 010 3222 710 (Puhelun hinta 0,0835 €/puhelu + pvm/mpm)

ma-to 8-18, pe 8-16, la 9-14

www.kymppikatsastus.fi

Lapion varressa Kyröttäristä Arja Viitasaari ja Saija Petro, Hämeenkyrön klubista Seppo Kujala, Heikki Uusitalo ja Arvo Kemppi sekä Kyröskosken klubista Harri Isomuotia ja Aatos Kylmäniemi.

Taatanpihlajia nobelkirjailijan juhlovuoden kunniaksi

Hämeenkyrön kaikki kolme Lions-klubia juhlistivat F.E. Sillanpään syntymän 125-vuotisjuhlavuotta 2013 istuttamalla taatanpihlajia Kyröskosken koulun viereiseen Leijonapuistoon.

Hämeenkyrön ja Kyröskosken klubien sekä Kyröttärien edustajat kaivoivat puille kuoppia puistoon ensilumen päivänä. Kolmen taatanpihlajan lisäksi puistoon istutettiin suomenpihlaja, ruotsinpihlaja, visakoivu sekä Siperian pihtakuusi.

– Kosteaa ja viileää ilma soveltuu hyvin puiden istutukseen, Harri Isomuotia Kyröskosken klubista toteaa. Hän

sanoo, että metsänhoitotyöt ovat siitä kiitollisia, että niitä voi tehdä ympäri vuoden. – Sää ei ole esteenä.

Leijonapuiston kunnostus alkoi jo vuonna 2012. Harri Isomuotia pyydettiin leijonien Pirkanmaan piirin ympäristövästävaksi kaudelle 2011–2012, jolloin ohjelmassa oli kansainvälinen Miljoona puuta -hanke.

– Tehtävänäni oli klubien aktivointi asiaan. Tuolloin mieleeni muistui Leijonapuisto, jonka kunnostustalukoissa muistin olleeni yli 10 vuotta sitten, Isomuotia kertoo. Hänestä puiston kunnostus sopi hyvin paikkakunnan

klubien yhteishankkeeksi.

Jo silloin hän jutteli puiston kunnostuksesta silloisen kunnanpuutarhurin kanssa. Tämä merkkasi karttaan esityksensä poistettavista ja istutettavista puista.

Kevättalvella 2012 talkooporukka kaatoi poistettavaksi merkityt puut. Syksyllä Isomuotia jyritytti pois kannot.

Alkukesästä viime vuonna oli kahdet talkoot, joissa klubien talkoolaiset puhdistivat pahoin ruohottuneita käytäviä ja kiveyksiä ja siistivät jyrittyjen kantojen jäänteitä.

Lions-klubeilla on tarkoitus jatkaa Leijonapuiston kunnostusta vielä myöhem-

minkin. Ajatuksissa on muun muassa hankkia sinne lujat puistonpenkit, jotta puistosta saataisiin viihtyisä oleskelupaikka ihmisille.

– Tärkeää olisi saada puisto käyttöön ja estää ilkeä puistossa, Isomuotia sanoo. – Pitäisi myös jatkaa käytävien ja kiveysten puhdistamista sekä nurmikoiden ja käytävien pintojen parantamista lisämullalla ja murskeella. Nurmikot pitää ainakin osittain kylvää uudelleen.

Leena-Maija Lindqvist

Tyttöjen ja poikien syyskisat

Kaunis kesäinen lauantai-
aamu Lielahden koulun
kentällä. Pispalan Leijonat
yhdessä partiolippukunta
Harjun Veikkojen ja Harjun
srk:n järjestämässä toimialu-
eemme nuorille ”Tyttöjen ja
Poikien Syyskisoja.” Perinne
alkoi v. 1970. Ohjelmassa oli
60 m:n juoksu, pituushyppy
ja kuulantyyntö. Myös 1000
m:n juoksu juostiin. Läsnä
oli n. 100 ottelijaa ja runsaas-
ti kannustusjoukkoja. Mak-
karaa myytiin ja picnicejä pi-
dettiin. Juhlallisessa palkin-
tojenjakotilaisuudessa puhui
”rokkipappi” Tarvo Laakso

ja perheensä rokkiihtye esitti
tilaisuuteen sopivaa musiik-
kia. Kaikkien sarjojen kolme
parasta palkittiin oikeilla mi-
talleilla ja kaikille annettiin
kunniakirjat. Tietysti kaikki
saivat myös valita makunsa
mukaan varaamamme tava-
rapalkinnon.

Otimme jäsenhankinnan
merkeissä yhteyttä tenavien
vanhempiin kertoen klubin
jäseneksi liittymisestä. Ke-
hoitimme vierailemaan Fa-
cebook-sivuillamme Pispalan
Leijonat,” joilla lisää toimin-
nastamme.

Kireitä siimoja ja sopuisaa turinointia..

Jossakin siellä Lempäälän ja Valkeakosken suunnan vesien äärellä on aikanaan virinnyt ajatus huumoripitoisesta rantakalastuskisasta – erikoisine sääntöineen. Mehän asumme myös täällä Sastamalan suurilla saloilla, mutta kuitenkin vetten äärellä – joten saimme kutsun vuosi sitten Lempäälän vesille kalakisaan. Jollakin minulle ja meille kaikille vielä tuntemattomalla tavalla – me pärjäsimme siellä niin hyvin, että saimme kunnian järjestää kesän 2014 Rantakala kisan.

Ajatus tällaisesta ystävien vapaamuotoisesta tapaamisesta sopii kyllä meidän arvomaailmaan ja lähdimme hiomaan ajatusta tapahtuman muotoon. Vesiä täällä kyllä riittää, mutta Rautavesi on osa suomalaista kansallismaisemaa vanhoine keskiaikaisine kirkkoineen ja kirkkain helmi helmien joukossa. Sehän siinä sitten valikoitui ilman muuta kisavedeksi. Kun suunnittelukauden presidenttimme Pekka Telilä lupasi käyttöömmä 50 henkilön vesibussin ja jäsenemme Heikki Vierulalla on käyttöoike-

us saunalaivaan – niin näillä kriteereillä päätimme pitää ongintakisan Kuivaluoto nimisessä Rautaveden saaressa. Kuten nimi kertoo – saari on kuiva ja avointa kalliorantaa riittää pitkillekin onkivavoille. Sastamalan keskustasta – josta muinoin Vammalaksi kutsuttiin – on noin tunnin vesimatkia Kuivaluotoon ja siinä sitten tulee samalla esiteltä kulttuurimaisemaamme vesiltä päin katsellen.

Pilvipuotainen elokuun lopun lauantai valkeni ja lähtölaituriin alkoi Leijonaväkeä saapua. Saunalaiva oli lähtenyt jo paria tuntia ennen ja vienyt valmiusjoukon saareen. Pitihän siellä olla kisakeskus valmiina ja nuotiotulet palamassa. Ilman nuotiossa kypsynyttä makkaraahan ei kyllä mikään ulkoilupäivä oikein luonnikkaasti käymään lähde. Kun sitten aluksemme lipui talkoo työnä korjattuun saaren laituriin ja ilmoittautuminen alkoi – mielihyvällä voitiin todeta meitä olevan reilusti yli 50 osallistujaa ja lapsiakin oli paikalla kymmenkunta. Se varsinkin oli oikein mukava todeta, että

lapsia ja lapsenlapsia oli saatua mukaan noinkin runsaasti. Kalastuksen perinne siirtyy uusille sukupolville – kaikki nuoret eivät vielä elä virtuaalitodellisuudessa ja pelimaailmoissa kaiken aikaa.

No se kalastus ei nyt lopultakaan ollut se ihan kaikkien tärkein asia – mutta kyllä sekin kävi ja kalaa nousi oikein mukavasti. Nämä ovat antoisia kalavesiä tuon Kuivaluodon ympärillä. Mato-onki, joka oli ainoa hyväksyttävä kalastusväline – niin sehän on perinteisesti varmatoiminen ja saalisvarma vehje. Syöttinä oli oikein perinteistä onkimatkaa, mutta myös modernia keinotekoisia syötintapaista.

Kun kala ei kaikilla oikein hyvin syönyt, niin aina voi lähteä sienestämään. Kantarelli aika oli parhaimmillaan ja niitäkin sieltä saatiin – ainakin yksi muovipussillinen.

Tärkeää oli kyllä se ruoppelu nuotiolla – toisten tapaaminen ja kuulumisten vaihto ja makkaran paisto. Yksi suuri onnellisuuden perusta on sosiaalinen yhdessä olo ja vuorovaikutus ystävien kanssa. Nuotiolla istuminen

ja makkaran syönti luo tähän toimeen oikein hyvät edellytykset

Tuuletinkin siinä päivänmittaan tyyntyivät ja joillakin kriteereillä saatiin voittajat selville, jotta päästiin palkintoja jakamaan. Niitä riitti kaikille jotka kalan tai kantarellin saivat. Palkintopöytä tyhjentyi – mutta puheensorina jatkui vielä pitkään Kuivaluodon rantakalliolla ja paluumatkalla laivassa oli kovastikin tyytyväisen näköistä kalastajaa – vaikka kaikki ei voittaneetkaan – mutta tärkeää ei olekaan voitto – vaan osanottaminen, kuten eräs olympialiikkeen paroni viisaasti on todennut. Valkeakosken suuntaan meni seuraavan kisan järjestelyoikeus ja kovasti innostuneena heidän klubin puuhamiehet ottivat homman omakseen. Sivukorvalla olin kuulevina, jotta he siinä paikassa alkoivat jo varata paikkaa 2015 rantaongintapäivää varten... joten perinne jatkuu.

Keijo Laine

Tonttujen yö, 20 vuotta eikä suotta

Lettiin syksyä 1994, uusi toimintakausi oli pyörähtänyt käyntiin, ja kk-tapaamisissamme pohdimme, mitä uutta keksisimme jo perinteisiksi muodostuneiden konserttien, myyjäisten jne. rinnalle. Tuohon aikaan koukusiimme kerääntyä säännöllisesti 12-18 aktiivista Lc-puolisoa, ja siinä yhdessä aivoriihtä pitäessämme Raija Niemi alkoi kertoa Kotkan Kärkisaareessa järjestettävästä tapahtumasta, missä ter-
vapadat saattoivat tulijoita lähes kilometrin matkalla, oli pukinpajaa ja makkaranpaistoa. Kun tarina eteni, aloimme pohtia, olisiko ajatusta järjestää Orivedellä jokin vastaavanlainen tapahtuma. Yhteistuumin totesimme, että kannattaisi varmasti yrittää, ja samassa Pirkko Asunta keksi, että Paltanmäkihän olisi tarkoitukseen mitä sopivin paikka: viehättävä miljöö lähellä keskustaa. Paikan helppo tavoitettavuus oli alusta alkaen tärkeä, olimmehan te-

kemässä tapahtumaa, joka oli tarkoitus suunnata erityisesti lapsille ja heidän vanhemmilleen.

Ensimmäinen Tonttujen Yö polkaistiin siis melko lyhyellä varoitusajalla käyntiin: Alkuinnostuksesta valmiiseen tapahtumaan kului aikaa n. kuukausi! Kaikki toimintaan

osallistuneet naiset olivat innolla mukana suunnittelemassa tapahtumaan sisältöä. Joulukuun 10. päivää seuraava sunnuntai ajankohtanakin on säilytetty koko ajan samana, sillä alun perin järjeilimme, että jos lapset saataisiin lähemmään Paltanmäelle isiensä tai isovanhempiensa kanssa, jäisi

perheen äidille joulujärjestelyihin pieni rauhallinen hetki aikaa. Jälkeenpäin on kyllä todettu monta kertaa, että kyllä siellä Paltanmäellä on tainnut olla useimmiten koko perhe mukana. Jouluaskareet ovat varmasti järjestyneet muullakin aikataululla.

Kun olimme päätyneet

Paltanmäen museoalueeseen, meille järjestäjille oli kaikille tärkeää, että paikan tunnelma pyritään pitämään mahdollisimman aitona. Siksi olemme pyrkineet välttämään kirkkaita valoja ja esim. äänitemusiikkia, siksi 300-400 kynttilää valaisemassa aluetta. Oriveden Kotiseutuyhdistys ja sieltä erityisesti Toini Hiukka oli myös alusta asti innostunut asiasta. Saimme luvan pitää mm. takkatulta päärekennuksessa. Joulupukin ja –muorin oli siellä hyvä ottaa vastaan lapset ja lapsenmiehet. Niin onkin tehty joka vuosi.

Alkuvuosina päärekennuksessa oli myyjäispöytä. Meillä oli ompelukerho ainakin kolmena ensimmäisenä vuonna, ompelimme yhdessä myyntiin erilaisia tonttulakkeja. Monesta kodista saatua vielä löytyä punaisesta tai vihreästä trikooneuloksesta ommeltuja, yksi-, kaksi- tai kolmehaaraista, kulkusilla varustettuja päähineitä. Kokoonnuimme myös yhteisten sinappitalkoiden merkeissä, joten Tonttujen Yö on tarjonnut meille järjestäjille mukavia yhdessäolon ja –tuhumisen hetkiä ennen varsinaista tapahtumaa. Tonttujen Yössä ovat käyneet pikkuiset kerholaiset ja alakoulun oppilaat esittämässä joululauluja ja –tansseja.

Hevoset ovat kuuluneet vakio-ohjelmistoon kaikki nämä vuodet. Välillä sopivien hevosten saaminen on teettänyt työtä, mutta aina asiat ovat järjestyneet. Onneksi, sillä jonojen pituudesta päätellen hevoset ovat vuodesta toiseen yksi vetovoimaisimmista kohteista.

Puuro ja rusinasoppa ovat myös pitäneet paikkansa vuodesta toiseen. Aluksi puuro ja keitto tehtiin osaavien, omien ladyjen toimesta, sittemmin väen ikääntyessä ne on teetetty viime vuosina Oriveden Palvelutalon keittiöllä. Paitsi puuronsoyntiä, mäellä on aina voinut juoda kahvia tai me-

hua pullien ja pipareiden ke-
ra, grillimakkarakin on tehnyt
kauppansa, ja joinain vuosina
on voinut kokeilla kärsivälli-
syyttään paistamalla oma tik-
kupullansa nuotiolla.

Myllyrakennus on ollut
mukana lähes alusta asti –
halusimme avata sen yleisölle,
mutta pelkkä pimeä, kylmä
tuulimylly ei tuntunut kivalta,
ja niinpä joku meistä keksi
tehdä siitä ongintapaikan.
Rekipeiton takana, otsalam-
pun valossa, retkijakkaralla
kykkineenä voin kertoa, et-
tä kahden tunnin aikana vilu
tahtoi hiipiä jalkojen kautta
pipoon asti, ja kuitenkin sam-
malla etsittiin hikipäässä ta-
varapaljoudesta sopivia ”ka-
loja” innokkaille kalastajille...

Metsästä on löytynyt
vuosien varrella vaihtelevas-
ti erilaisia tehtäväpolkuja,
pienimuotoista suunnistusta
jne. Kolmena viime vuote-
na Tonttujen Yön touhuja on
tullut ihmettelemään myös
metsän peikko, hurjan näköi-
nen, mutta leppoisan oloinen.
Se istuskelee mielellään oman
pikku nuotionsa ääressä, vä-
hän pelottelee lapsia, kai hei-
dän vanhempiaankin, mutta
halaa ja ottaa kuitenkin syl-
liinsä, jos uskallusta pikkui-
sella riittää. Ensimmäisenä
vuonna lähelle uskaltaneet
lapset saivat siltä peikkoha-
juvettä nenänpäähän. Taisi
haista pihkalle?

Tonttujen Yö oli siis nais-
ten idea, mutta LC Oriveden
miehet ovat alusta saakka
auttaneet meitä: välillä mä-
keen ei olisi päässyt ilman au-
rausapua, polttopuita on tar-
vittu niin mökissä kuin mä-
essä, valaistusta on pitänyt
saada, jotta muuten pimeäs-
sä tilassa on ollut mahdolis-
ta palvella vieraita, hevosten
luona on tarvittu nostoapua,
tavaroiden siirtelyä ja järjestä-
mistä, siivousta – alkuvuosina
pihassa oli jopa jätkäkyntti-
löitä ...

Tapahtumamme on ollut
kaikki nämä vuodet säänhal-
tijoiden suojeluksessa. Vain
yksi tai kaksi lumetonta ker-
taa – muutoin sitä on aina
ollut joko kunnolla tai aina-
kin sen verran, että kynttilöi-
den valossa maisema on ollut
jouluihin. Viime joulukuun oli
tämä malliesimerkki: Lunta
satoi juuri siksi lauantai-
yöllä se sulii jo pois ja oli jok-

seenkin ainoa valkoinen hetki
koko joulukuussa! Pakkanen
on vaihdellut, mutta sitäkin
ei ole koskaan ollut niin pal-
jon, että olisi karkottanut vie-
raamme pois.

Tunnustan, toisinaan
olemme miettineet kauden
alussa, vieläkö innostusta
riittää tapahtuman järjestä-
miseksi. Sitten alamme taas
muistella menneitä vuosia,
innostumme uudelleen, ja
huomaamme puhuvamme
kilpaa toistemme päälle, kuka
mitäkin pistettä haluaa hoitaa
seuraavassa Tonttujen yössä,
mitä uutta nyt keksisimme...
Ja tässä me taas olemme, 21.
Tonttujen yö on tätä lukies-
sasi jo pitkälti valmiina pape-
reissamme ja ajatuksissamme!

Nähdään siis Paltanmäellä
tänäkin vuonna, ensimmäinen
sunnuntai joulukuun 10. päi-
vän jälkeen. Eli 14.12.2014.

Elisa Eskola

Rannan ja grillikatoksen välinen iso korkeusero ratkaistiin rappusilla, mutta uimaan pääsee toki tietäkin myöten.

LC KARKUN VOIMAINPONNISTUS ONNISTUNEESTI PÄÄTÖKSEEN

Heinäkuuisena perjantaina vietettiin Karkun uimarannalla paikallisen Lions Clubin järjestämää juhlaa ison talkootyön päättymisen kunniaksi: olihan kahden ja puolen vuoden uurastus saatu päätökseen.

Paikalla kävi iltapäivän aikana reilusti yli kaksisataa henkeä. Puolisoiden valmistamaa lohikeittoa ja lättöjä nautittiin kauniissa auringon-

paisteessa. Kyläyhdistys keitti nokipannukahvia ja elävä musiikki raikasi kaikkien kävijöiden iloksi.

Virallisen osuuden avasi klubin tämän vuoden presidentti Hannu Ylinen. Hän kiitti talkoolaisia tuhansista työtunneista: 'järvi oli jo olemassa, piti vain kaivaa mestästä ranta esiin'.

Myös Lions Liiton puheenjohtaja Tuomo Holo-

painen oli saapunut juhlaan: 'Ei ole jokapäiväistä, eikä edes jokavuotista olla todistamassa näin upean hyväntekeväisyysurakan lopputulosta. Lionsklubien tavoitteena on vapaaehtoistyöllä tehdä työtä, joka jäisi julkisin varoin tekemättä, myös asuinkunnan viihtyisyyttä ja yhteisöllisyyttä kehittäen, ja olen varma, että tässä suhteessa LC Karkku on onnistunut hyvin.'

Projektia on koko ajan suunniteltu ja tehty yhteistyössä Sastamalan kaupungin kanssa. Kaupunki toi kymmeniä kuormia hiekkaa, joka levitettiin aluskankaan päälle talvella, mutta enemmän kaupungin varat eivät olisi riittäneet. Lionsklubi raivasi metsän, teki maansiirtotyöt ja rakensi grillikatoksen, wc-liiterakennuksen ja pitkät portaat rinteeseen grillikatoksesta alas rantaan. Toki kaikessa rakentamisessa huomioitiin myös liikuntarajoitteisten esteetön pääsy rannalle ja rakennuksiin. Myös paikalla ennestään olleet lasten kiipeilytelineet kunnostettiin ja lopuksi hankittiin vielä leikkimökki kalusteineen.

Talkootunteja tuli kahden vuoden aikana tuhansia ja rahaa kului paljon; suurin osa oli klubin vuosien varrella 50-vuotisen taipaleensa kunniaksi keräämää, Arne Ritari-säätiöltä saatiin myös avustusta, samoin monelta yrityksestä ja yksityiseltä.

Uurastuksesta paras kiitos on koko rakennusprojektin ajan ollut se, että kyläläiset ovat ottaneet rannan heti jokapäiväiseen käyttöön. Sekä viime-, että tänä kesänä on rannassa ollut ahkerasti uimareita ja työt on keskeytetty aina, kun joku on tullut juttelemaan, iloitsevat talkoolaiset.

Teksti ja kuvat Kaija Ylinen

Avajaistilaisuutta kunnioitti läsnäolollaan myös liiton puheenjohtaja Tuomo Holopainen.

Leikkimökki kalusteineen on etenkin pienen rantaväen kovassa käytössä, ja ihailtavan siististi kaikki leikkivälineet on leikin päätteeksi koko kesän ajan koottu takaisin mökkiin.

Lionsviiri liehuu iloisesti tilaisuutta juhlittamassa.

Uimarannan ahkera käyttö on paras kiitos talkoolaisille.

LC Toijala / Akaa mukana kehitysvammaisten leirijärjestelyissä

Leiriläisille jaettiin PDG Timo Lehtosen (oikealla) tekemät katajaiset Saajanmitta muistomitalit leirille osallistumisesta.

Valkeakosken seudun kehitysvammaisten tuki ry järjesti yhteistyö kumppaneineen yön yli leirin kehitysvammaisille leiriläisille Akaan

Kylmäkoskella Saajanmajan maastossa kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Leirille osallistui 17 leiriläistä ja kymmenkunta talkoolaista vas-

taamaan toiminnoista. Lauantain ohjelma alkoi Seppo Valkaman tervetulo toivotuksilla, lipunnostolla ja telttojen pystytyksellä, missä leiriläiset

vyöpyivät. Ensimmäisen leiripäivän ohjelmasta vastasivat Akaan Turva alkusammutuksen opetuksessa, SPR Toijalan osaston ensiapu koulutus, Lions Club Toijala/Akaa:n monikijäkuljetusta. Toijalan seudun reserviläisten Eco-Aims pistooliampunta sekä linnunpönttöjen rakentaminen, jotka kaikki nimettiin tekijänsä mukaan ja sijoitettiin Saajanmajan puustoon. Ennen iltanuotiolle asettumista reserviläiset järjestivät vielä ohjattua mato-ongintaa Saajanmitta lammella.

Teltoissa vietetyn yön jälkeen sunnuntaina ohjelmassa oli Toijalan Eräveikkojen järjestämä viestiliikenne harjoitus. Ennen leirin päättymistä leiriläiset kiersivät metsään tehdyn luotopolun.

Teksti: Jari Hänninen,
kuva: Lion Merja Lehtonen

Metsän uudistusta ja palvelua vanhuksille

Juupajoen LC -klubin aktiviteetti ”Mummot ulos” saikin melkein koko klubin tarpomaan metsään, vaihtelemaan maastoon ja raikkaaseen alkukesän sähään.

Metsän istutustyö tuotti tavoitteeksi laitetun summan, jolla palkattiin nuoria 4H -yrittäjiä ulkoiluttamaan kesän aikana Juupakodin asukkaita.

Avohakkuualueen hyvin laikutetussa maastossa oli ensikertalaisenkin helppo oppia iskemään istutusputki mättään korkeimpaan kohtaan. Pohja kahvasta auki ja kuusen taimi sujahtaa syväle maahan. Sitten vain tiukka tallaus taimen ympärille, että taimen juuret pysyvät kosteassa maassa lujasti.

Veli Timo Vedenpään lempeässä ohjauksessa kym-

menkunta veljeä, apunaan muutamia ladyja suorittivat 8500 taimen istutuksen riuskasti ja hyvällä mielellä. Astelipa metsäaukealla myös Soikan Viljo -poika, iältään 6 vuotta, isä Joonasta autellen pitkän iltavuoron.

Viime kaudella klubimme oli palkannut yhden nuoren yrittäjän ”Mummot ulos” aktiviteettiin. Tänä vuonna löytyi kaksi reipasta nuorta yrittäjää, jotka halusivat toimia myös vanhusten parissa. Kesälomallansa Kaisa ja Marianne tekivät ulkoilutus- ja muuta aputyötä 4 viikon aikana yhteensä 80 tuntia, joista he saivat korvauksen metsän istutuksen tuotosta.

ANNE PÄRSSINEN

Vireä Juupajoen 4H -neuvoja Päivi Niemi ohjaa vankalla kokemuksella nuoria yrittäjiksi Kaisa Salo ja Päivi Niemi kävivät yhdessä Juupakodilla muistelemassa Taimi Marttilan kanssa kulunutta kesää.

Lions Club Lempäälä/Birgitan Charter Night

LC Lempäälä/Birgitan Charter Night –juhlaan osallistuneet perustajajäsenet. Kuvassa myös IPDG Antti Hynnä, DG Esko Hietanen, ZC Aira Sulonen sekä kauden 2013–2014 GMT-johtaja Marja Sundström. Kuvan on ottanut Leila Lehto.

E-piiriin perustettiin toimintakaudella 2013–2014 kaksi uutta naisklubia; alkukaudesta perustettiin LC Vesilahti/Kurjettaret ja loppukaudesta LC Lempäälä/Birgita. Piirimme nuorin klubi vietti Charter Night juhlaansa Lempäälässä Vaihmalan Hovissa 4.10.2014.

Lempäälän kolme muuta klubia olivat juhlassa mukana onnittelemassa uutta klubia. LC Lempäälä/Sääksjärvestä olivat paikalla viime kauden jäsenjohtaja Marja Sundström sekä lohkon puheenjohtaja Aira Sulonen. He molemmat ovat vaikuttaneet ratkaisevalla tavalla klubin syntyyn ja muutenkin uusi klubi on saanut monella tavoin tukea LC Lempäälä/Sääksjärveltä klubin alkutai-paleella. LC Lempäälä/Kanavasta tervehdyksen toi PDG Rauno Sulonen ja puolestaan LC Lempäälästä paikalla oli presidentti Pekka Siitonen puolisonsa Kirstin kanssa. E-piirin toisesta viime kaudella perustetusta naisklubista LC Vesilahti/Kurjettarista oli paikalla runsas edustus presi-

dentti Leena Kurjen johdolla.

Juhlat vietettiin uuden klubin imagoon hyvin istuvalla nuorekkaan raikkaalla otteella. Nykyajan hektistä menoa kuvaa hyvin se, että melkoinen osa uuden klubin leijonista viiletti maailmalla muissa menoissa ja vain noin kymmenellä perustajajäsenellä oli mahdollisuus ottaa osaa juhlaan. Se ei menoa suinkaan haitannut, vaan juhli-sa oli ilo ylimmillään ja meno raikkaan riehakasta.

Klubin Charter-presidentti Anneli Mäkelä toivotti omat ja vieraat tervetulleiksi, jonka jälkeen olikin vuorossa komealla yhteislaululla vedetty Leijonahenki, jota säästi nuorisobändi Beatcallin oma sovitus. Bändi oli erinomaisen taitava ja siinä soittivat Saana Koivisto (laulu), Aleksi Wiklund (kosketinsoittimet), Juho Seppänen (rummut), Emil Laakso (basso) ja Terho Järventausta (kitara). Leijonahengen jälkeen bändi vetäisi vielä muutaman ylimääräisen kappaleen, jonka jälkeen päästiinkin nauttimaan Vaihmalan Hovin kuulusta

noutopöydästä, jossa ei oltu nuukailtu voimaa, kerman eikä valkosipulin kanssa.

Illallisen jälkeen oli vuorossa juhlallinen perustamiskirjan allekirjoitus, jonka yhteydessä viime kauden DG pääsi (kätet täristeren) kiinnittämään perustajajäsenten merkit iltapukuihin. Seuraavaksi olikin vuorossa klubin synnytystuskiin osallistuneen kauden 2013–2014 DG:n eli allekirjoittaneen juhlapuhe, josta seuraavassa kappaleessa pieni katkelma. Katkelma osoittaa, että uuden klubin perustamisessa jouduttiin näkemään jonkin verran vaivaa.

LC Lempäälä/Birgitan synnyttäminen ei ollut aivan helppoa. Annelin (Mäkelä) kanssa kiersimme ympäri Lempäälää, joskus ihan ovelta ovelle kuin parhaatkin lahkolaissaarnaajat. Paljon toki teimme muutakin uusia jäseniä metsästäessämme, jaoimme mm. satoja kutsukirjeitä postilaatikoihin. Näissä kutsuttiin asiasta kiinnostuneita pyydettiin saapumaan kuulemaan uudesta perustettavasta Lions-klubista Lempos-

tuvalle syksyllä 2013. Sinne saapuikin esittelijöiden lisäksi peräti yksi asiasta kiinnostunut. Hetkittäin olimme jo vaipua epätoivoon, kun klubin perustamiseen vaadittavien 20 Lionin raja näytti olevan toivottoman kaukana. Mutta kun kovasti asiaansa uskoen yrittää, niin tulostakin saadaan aikaiseksi ja realistisesti asetut päämäärät varmasti saavutetaan. Tämä ihan pikku vinkkinä kaikille läsnäolijoille. Eikä tämän klubin perustaminen loppujen lopuksi mennyt edes tiukoille, perustamiskokous pidettiin 12.5. Kausi tosin loppui vasta kesäkuun lopussa, mutta erinäisten kansainvälisen päämajan edellyttämien byrokraattisten kommervenkien jälkeen aikaa jäi reserviin ruhtinaalliset kaksi viikkoa.

Tällä tapaa se klubi vaan perustettiin, vaikeuksien kautta voittoon! Vaiva kannatti, sillä kokoon saatiin nuorekas ja varmasti aikaansaava leijonajoukko.

Ilta päätettiin Beatcallin rokkihenkiin musisointiin ja voimavakua, että paita oli illan päätteeksi märkinä, sen verran vauhdikasta meno aika ajoin tanssilattialla oli. Porukka tuntui kovasti bändistä pitävän, eikä toki minullakaan pahaa sanottavaa bändin soittotaidosta ja musiikkimausta olekaan. Juhlayleisö tuntui oikein hyvin tanssiparketilla viihtyvän eikä millään malttanut parketin iloista poistua.

Tsemppiä uudelle klubille ja tähän loppuun vielä juhlapuheen viimeiset lauseet:

Lopuksi, vielä kerran sydämellisesti tervetuloa Lionsperheeseemme Lions Club Lempäälä/Birgitan Leijonat. Viihtykää joukossamme, meidän yhteisessä Lionsperheessämme.

Antti Hynnä
IPDG 2014–2015

KYNTTILÄKIRKKOKONSERTTI JO 34. KERRAN

Tunnelmallisessa, kynttilöiden valaisemassa Tampereen Tuomiokirkossa on järjestetty korkeatasoisia Kynttiläkirkko-konsertteja jo vuodesta 1982 alkaen. Kynttiläpäivänä sunnuntaina 8.2.2015

klo 18 järjestettävän konsertin esiintyjinä ovat tenori Mika Nisula, pianisti Tuomas Nii-ninen ja urkuri Henri Hersta. Mika Nisula on monissa kilpailuissa palkittu lyyrinen tenori. Hänen saavutuksistaan

mainittakoon Savonlinnassa pidetyn Timo Mustakallio-laulukilpailun voitto vuonna 2006 sekä vuonna 2010 Lappeenrannan valtakunnallisissa laulukilpailuissa ja vuonna 2011 New Yorkin kansainvä-

lisessä Caruso-kilpailussa saavutetut toiset sijat.

Vuonna 2015 vietetään kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen syntymän 150-vuotisjuhlaa. Juhlavuotta vietetään monin konsertein ja tapahtumin, niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Tuleva juhlavuosi huomioidaan myös Kynttiläkirkko-konsertin ohjelmistossa. Kynttiläkirkko - Sibelius 150 vuotta -juhla-konsertin ohjelmisto koostuu Jean Sibeliuksen tutuista yksinlauluista sekä piano- ja urkusävellyksistä. Käsiohjelman hinta ennakko-myyntissä on 15 €, ja ovelta ostettuna 18€. Alennusta saa jo yli 10 lipun tilauksesta.

Tilaisuuden järjestävät Lions Club Tampere/Siilinkari ja Lions Club Tampere/Ruotu.

Tiedustelut ja lipputilaukset Esko Rantala p. 040 0795 694

Kuva Esko Rantala

Helmi -keinun 1 -vuotissynttärit 7.5.2014

Vuosi sitten Sääksjärven lionsklubilaiset lahjoittivat pihakeinun Toimelan talon asukkaille ja äänestyskesä keinu sai nimekseen Helmi. Juhlimme silloin ja päätimme juhlia myös seuraavana vuonna.

Oli mukava valmistella juhlaa, kun juhlatilana oli Toimelan talon vastavalmistuneen lisärakennuksen uusi, valoisa sali.

Esiintymään saimme Sääksjärven koulun pienten kuoron, Myyryt ja Miirut. Lapset lauloivat kolme laulua kuoronjohtajansa, opettaja Niina Selinin säestyksellä. Oli kiva seurata

ikäihmisten ilmeitä heidän seurattessa laulajien innostunutta ja taitavaa esiintymistään.

Kahvitteluhetken jälkeen pääsivät kaikki esiintymään. Sillä tiedämme kokemuksesta, että yhteislaulu on monien mieleen. Laulattajamme, Eljaalan Eija, saikin mukavilla juonnoilla 32 juhlijaa laulamaan täysin rinnoin. Totesimmekin sääksjärveläisten saaneen keskimääräistä paremmat laulunlahjat.

Ritva Nurminen
tiedotussihteeri
LC Lempäälä Sääksjärvi

Iloisesti yllättyneitä vertaisohjaajia ja iloisia yllättäjiä LC Kanjonin Mervi Hailla ja Heidi Kujantola

Vertaisohjaajien kevään virkistyspäivässä myös iloinen yllätys

Taimi ry:n vertaisohjaajat viettivät kevään lopettajaisia ja virkistäytyivät ihan kesän kynnyksellä, toukokuun viimeisenä perjantaina. Tuttuun tapaan juteltiin menneestä hienosta toimintakaudesta, suunniteltiin tulevaa ja käytiin yhdessä syömässä, täl-

lä kertaa perinteisessä Tillikka-ravintolassa.

Tällä kertaa oli myös iloinen yllätysnumero virkistyspäivässä: Lions Club Tampere Kanjoni ry:n edustajat Mervi Hailla ja Heidi Kujantola saapuivat paikalle ja lahjoittivat yhdistyksemme

vertaisohjaajien virkistykseen arpajaisvoittonsa.

Lahjoitussumma tuli hyvään tarpeeseen. Sen avuin saamme toteutettua vertaisohjaajien toivoman improvisaatiokoulutuksen. Iso kiitos Lions Club Tampere Kanjonielle!

Kiitos vielä kerran LC Tampere Kanjonin lahjoituksesta. Vertaisohjaajamme, ja myös hallituksen jäsenet, halusivat vielä lähettää teille kiitoskortin. Improvisaatiokoulutus oli viime perjantaina ja oli tosi hieno päivä. Paljon naurua ja kivaa yhdessäoloa. Oikein mukavaa syksyä Teille siellä Kanjonissa!

**Mielenterveysyhdistys Taimi ry
Ritva Merinen**

Naisklubi Tampere Kanjoni 25 vuotta

LC Tampere Kanjoni juhli 25-vuotista toimintaansa 25. tammikuuta. Klubin historia johtaa Tampereen Hervantaan, missä toiminta alkoi herraklubina. Naisklubina Kanjoni aloitti vuonna 2010. Nykyisin pienessä mutta vireässä ryhmässä on jäseniä 12.

Juhlapaikkana oli Rouhea Ravintola Roast Tampereen Tammelassa. Lämminhenkinen juhla oli järjestäjien näköinen: Hyvän ruuan ja perinteisten arpajaisten lisäksi juhlapuheen pitivät klubin puolesta Quest-leijona Päivi Myllymaa, sekä piiriin puolesta piirikuvernööri Antti Hynnä. Erilaisilla pöytäleikeillä saatiin hauskaa tunnelmaa ja niiden kautta myös mm. pohdittiin mitä kullekin tarkoittaa olla leijona. Entinen piirikuvernööri Ilkka Kivelä lahjoitti klubille leijonan, joka nykyisin toimii vuoden kanjonilaisen kiertopalkintona.

Hervannan Parkkiskirppis

Kioskimyynti kävi tasaisella vauhdilla

Aurinkoinen ilma houkutteli myyjiä ja ostajia perinteiselle Hervannan Lions Clubin järjestämälle parkkiskirppikselle 21.9. huomattavasti viime vuotta runsaammin.

Tapahtuman järjestämisen aloitettiin aikanaan Postipankin kirjauskeskuksen parkkipaikalla, mistä se siirtyi TTY:n parkkialueelle ja sieltä viime vuonna kauppakeskus Duon kupeeseen.

Tilaisuuden tuotto tullaan lahjoittamaan lyhentämättömänä hyväntekeväisyyteen Hervannassa.

Pikkuiset -nukkesarjan lahjoitus Kuljun neuvolaan 2.5.2014

Me kaikki olemme jossain elämämme vaiheissa käyneet neuvolassa ja tiedämme miten monenlaisiin kysymyksiin terveydenhoitajat päivän aikana vastaavat. Asioiden selvittäminen ymmärrettävästi vaatii varmasti toisinaan mielikuvitustakin.

Onneksi erilaisia konkreettisia työvälineitä kehitellään. Uutena apuvälineenä on nukkesarja, jonka avulla vauvaa odottavalle perheelle voi kertoa sikiön kasvusta ja kehityksestä. Nukun kun ottaa syliinsä, se tuntuu ihan oikealta vauvalta ja sitä käsittelee hyvin hellästi niskaa tukien.

Nukkeja on 8 kappaletta, pienin vastaa 9:n ja suurin 28 viikkoista sikiötä. Nukun ulkonäkö ja paino on kuin oikealla sikiöllä.

Kuultuaan tällaisesta, Lions Club Lempäälä Sääksjärven klubilaiset päättivät lahjoittaa Kuljun neuvolaan Pikkuiset -nukkesarjan.

Terveydenhoitajat kertoivat, että nukket ovat oivana apuna mm. valmennuksessa ja ensimmäistä vauvaa odottaessa. Isä kun on vähän odo-

tusaikana huonommassa asemassa kuin äiti, koska ei voi seurata vauvansa kasvua ja liikkeitä kuten äiti. Isälle on varmaan herkkä hetki, kun neuvolakäynnillä saa syliinsä juuri heidän vauvansa kokoisensa nukun. Samalla voidaan kertoa, mikä kehitysvaihe on menossa.

Myös silloin, kun on tar-

ve puhua päihteiden vaaroista ja vaikutuksista, voi nukun avulla kertoa miten päihteet vaikuttavat sikiöön. Nukke konkretisoi raskauden ja syventää tunnesidettä syntyvään lapseen.

Ehkäisevällä päihdetyöllä vähennetään päihteiden kysyntää, saatavutta ja tarjontaa, tavoitteena on edis-

tää päihdeettömiä elintapoja. Ehkäisevä päihdetyö on lakisääteistä toimintaa ja varmasti perheen ja yhteiskunnan kannalta paras toimintamuoto.

Ritva Nurminen
tiedotussihteeri
LC Lempäälä Sääksjärvi

Leijonat lahjoittivat tuolin Tays:n osasto 4 a:lle

Kuvassa istumassa osastonylilääkäri Jukka Uotila. Oikealla klubimme presidentti Maarit Saarnio, osastonhoitaja Taru Kaaja, ylihoitaja Anne Kalvas, puuhanainen Leila Lehto, osastonhoitaja Sari Antikainen ja Ritva Nurminen.

Osasto 4 a on synnyttämätömien osasto, jossa ollaan muutamia päiviä silloin kun raskauteen liittyy riskitekijöitä. Yleisimmin syynä on raskausmyrkytys, istukan vajaatoiminta, sikiön kasvun hidastuminen tai ennenaikaiset supistelut tai kun synnytys joudutaan käynnistämään.

Osaston henkilökunnalta saimme idean, että mekanismituoli, jonka saa erilaisiin asentoihin, olisi oiva lahjoitus. Tuolissa on hyvä rentoutua ja loikoilla vaikka akupunktioidon aikana tai kun odotellaan synnytyksen alkamista.

Lions Club Lempäälä/Sääksjärvi on naisklubi, joten tällainen lahjoituskohde tuntui oikein sopivalta. Luovutimme tuolin 27.5.2014. Se löysikin rauhallisen paikan käytävän päästä ikkunan edestä. Koeistuskelun jälkeen varmistuimme, ettei tuoli jää käyttämättä.

Ritva Nurminen
tiedotussihteeri
LC Lempäälä Sääksjärvi

Virtolaisnuoret bussilla kiekkomatsiin

Bussilastillinen virtolaisnuoria matkasi Ilves-Tappara-jääkiekkomatsiin – jännittävään Tampereen paikallispeleihin – ystävänpäivänä, perjantaina 14. helmikuuta 2014. Mukana oli viitisenkymmentä oppilasta ja kolme opettajaa. Reissusta tiedotettiin koulussa ilmoituksin ja aamunavauksessa ja osallistujien listaa täytettiin ilmoittautumisjärjestyksessä.

Matkakustannuksista vastasivat virtolaiset Lions-clubit: LC Virrat, LC Virrat Toriseva ja LC Virrat Tarjanne yhdessä. Klubit sponsoroivat myös osan oppilaiden lippujen hinnoista.

Virtolaiset yläkoululaiset Eerika Hörkkö ja Hannes Jaakkola Ilves-Tappara –matsin erätauolla. Kuva: Eija Kellomäki

Ajatus matkasta syntyi vuosi sitten keväällä 2013, kun saksalaisesta ystävyyskoulusta oli ryhmä oppilaita samanlaisella matkalla. Silloin päätettiin tehdä uusi pelimatka seuraavana vuonna. Mukana oli oppilaita kaikilta luokka-asteilta.

– Menomatalla aikataulu oli kiireinen. Paikalle ehdittiin kuitenkin ajoissa kisamakkaroitakin varten. Kotimatalla pysähdyttiin Ylöjärvellä evästäydennyksillä. Matka toteutui mukavasti. Virroilla bussista purkautui tyytyväisennäköisiä oranssipaitoja ja vähän harmistuneita vihreäpaitoja, sillä Tappara voitti 2-0, summasi yksi reissun valvojista, opettaja Kari Pöyhönen.

KIITOS SOTAVETERAANEILLE!

Lions liiton vuoden 2013 vuosikokouksessa päätettiin yksimielisesti toteuttaa 1.7.2014 – 31.6.2015 palveluaktiviteetti sotiemme veteraanien (Tammenlehväsuku-

polvi) hyväksi.

Me Kaukajärven leijonat olemme vuosikymmenien ajan muistaneet eri tavoin sotaveteraaneja Tammenlehvakeskuksessa Tampereella.

Viime vuosina on järjestetty ohjelmallinen kahvitilaisuus Veteraaniviikolla. Näissä tilaisuuksissa ovat kiitollisuuttaan osoittaneet Lions Club Tampere/Kaukajärven lisäksi myös muut Kaukajärvellä toimivat yhteisöt, joista tänä vuonna oli mukana Kaukajärven Yrittäjät r.y.

Tänä vuonna Tammenlehvakeskuksen juhlasaliin kokoontui 22.4.2014 yli sata sotaveteraania. Vuosi vuodelta yhä useampi saapuu pyörätuolilla tai rollaattoriin tukeutuen, mutta vastaanottavalla mielellä. Tilaisuuden juonsi veli Aaro Eerola ja hän luki

myös kihniöläisen sotaveteraanin Tauno Pessin muistelman elämästä sodan jälkeen. Musiikista vastasi Pirkanmaan Maakuntapelimannit laulusolistinaan Arvi Saari. Sävelkimara ulottui sota-aajan lauluista uudempaan, jota edusti Jukka Kuoppamäen säveltämä ja sanoittama ”Sininen ja valkoinen”.

Poikkeuksellisen hienon tunnelman loi Tammenlehvakeskuksessa asuvan, entisen klubiveljemme, Lions-Ritarin Tauno Kairesalon luke- ma katkelma kenraali Adolf Ehrnrooth’n kirjasta ”Kenraalin testamentti”. Vaikuttava katkelma kirjasta päättyi ylevään muistutukseen ”Suomi on hyvä maa, se on paras meille suomalaisille! Se on puolustamisen arvoinen maa ja sen ainoa puolustaja on Suomen kansa!”

Ohjelma päättyi yhteislauluun: Kotimaani on Suomi ja sen viimeiseen säkeistöön ”Kotimaa on mulle kallis, sen mä tahdon omistaa. Synnyinmaan jos Luoja sallis olla aina vapaa maa!”

ON HIENOA, ETTÄ LIONS-LIITTO ON OTTANUT SOTIEMME VETERAANIN PALVELUAKTIVITEETIN TOIMINTASUUNNITELMAANSA!

VOIMME VAKUUTTAA, ETTÄ TÄMÄ TYÖ ON PALKITSEVAA!

Kaukajärven leijonien puolesta: Jorma Huura.

KAUKAJÄRVEN YRITTÄJÄT KIITTÄVÄT SOTAVETERAANEJA!

*Ohjelmallinen
kahvitilaisuus
Tammenlehvā-
keskuksen
juhlasalissa
ti 22.4.2014
kl 14.00*

*Tunnelmallisia
hetkiä musiikin ja
yhteislaulun
merkeissä.*

*Musiikki:
Pirkanmaan
Maakuntapelimannit*

Tervetuloa!

Kiitollisena järjestää: Kaukajärven Leijonat

50 v juhlat Päivölän kansanopistolla lauantaina 24.5.2014

50^v juhlistamme klubimme ensimmäiseksi ritariksi lyötiin lion Juha Alfthan. Arvokkaan seremonian hoiti AR-toimikunnan jäsen lion Seppo Valkama LC Toijala/Akaa.

Lisäksi saimme klubiimme kaksi uutta Melvin Jones -jäsentä, Heikki Honkala ja Kari Salminen.

Myös kunnan Äijä-palkinto aloitti uutena kiertopalkintona Ladyjen aloittamana. Ensimmäinen kunnan Äijä on Otto Hahl. Myös Presidentti palkitsi, puuhakkaista Ladyista palkinnon saivat Tiina Alfthan, Maisa Hahl sekä Tarja Niemelä.

Ladyt muistivat myös meitä miehiä lahjoittamalla uuden raivaussahan käyttööme.

Läpileikkauksen kuluneeseen 50 vuoteen teki Opetusneuvos lion Aulis Saarinen.

Virallinen päivä vastaanotto klo 16:00

Myös virallisella vastaanotolla aikaisemmin päivällä tapahtui. Ensin laitoimme matkaan Sirkka-Liisa Voutilaisen saattelemana seppelpartiot viemään tervehdyksen sankarihaudoille. Tehtävän hoitivat Valkeakosken partiolaiset.

Luovutimme myös Vanhainkodille heidän toivomansa ulkoiluttamispöytätuolin. Luovutimme myös rahallisen tukemme FC Hakan isännöimälle projektille, jonka tarkoituksena on auttaa syrjäytymisvaarassa olevia nuoria. Tukea saivat myös Ritvalan

Nuorisoseura, Valkeakosken Hakan yleisurheilu, Myös Ladyt ovat antaneet 1000 € lahjoituksen TAYS lasten syöpäosastolle

Vuoden aikana osa muista tukeamme saaneista kohteista:

- BLD Ringeten C-joukkue 200 €
- Nuorisovaihtoleiri n. 1000 €.
- Tietotien lukio, matkavastus Barcelonan matkaan 210 €
- Filippiinien taifuunin

uhrien avustuksena 100 € Sekä, lumenpuutteen vuoksi perumaan joudutun, laskiasajalutapahtumaan tarkoitettut rahat, 700€ lahjoitettiin Kaarikodolle.

Iltajuhla klo 18:00

Tervetulosanat
Presidentti
lion Kari Salminen

Piirin tervehdys
Piirikuvernööri
lion Antti Hynnä

LC Valkeakoski-Sääksmäki ry
Klubin perustamispäivä 6.3.1964
Charter Night 30.10.1964

Iloa ja yhdessä tekemistä

Me LC Tampere/Näsin-neulan tytöt pidimme lauantaina 1.3.2014 riemullisen "Rättikirppiksen" Sääks-

järvellä. Tapahtumassa klubistamme oli mukana kahdeksan jäsentä.

Ostoksilla kävi sekä ystä-

viämme että sukulaisiamme. Kirppiksellä oli myytävänä vaatteita, laukkuja ja kenkiä sekä siellä sai nauttia hyvät kahvit maistuvien leivonnaisten kera. Kahvitarjoilusta ja pöytävuokrista saimme kerättyä mukavan lisän lahjoitettavaksi hyväntekeväisyyskohteisiimme. Ennen

kaikkea siellä kaikilla oli niin mukavaa – iloa ja yhdessä tekemistä!

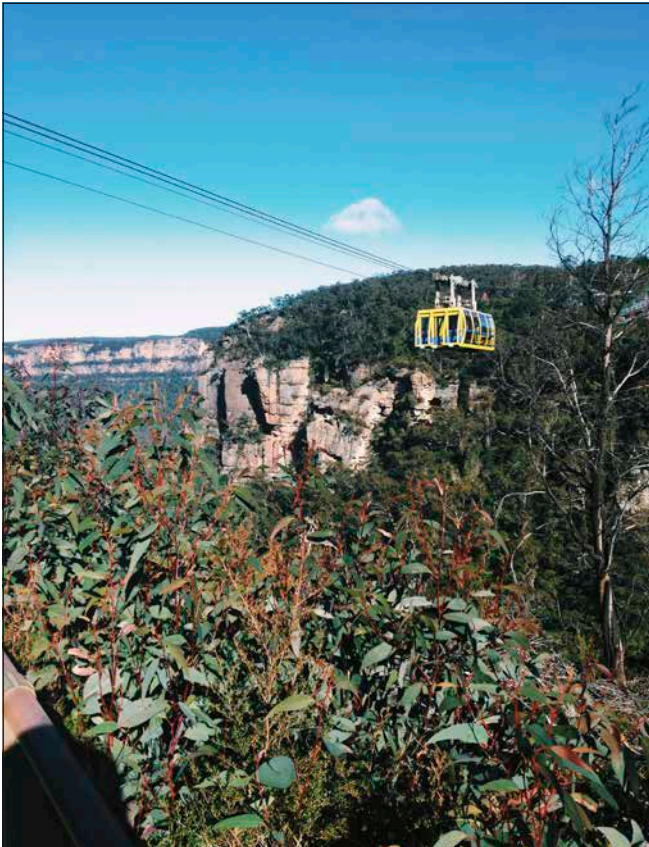
Päätimme, että tätä jatkamme viimeistään ensi syksynä – suosittelemme!

Riitta Saarinen
puh. 0400 410 272

“Isä olen täällä, maailman toisella puolen”

Teimme viikonloppureissun kauniille Blue Mountainsvuorille.

Sanotaan, että kaikki tiet vievät Roomaan. No, minun tieni vei viime kesänä Australiaan. Harva todellakin pääsee hyräilemään otsikon biisiä puhelimessa perheelleen maailman toiselta puolen. Kiitos siitä kuuluu Lions Club Sastamala/Vammalalle, joka mahdollisti minulle ainutlaatuisen kuukauden kestävän nuorisovaihdon Australian New South Walesiin.

Lähdin matkaan kesäkuun lopussa Helsingistä Singaporen kautta Sydneyyn. Reilun vuorokauden matkustamisen jälkeen saavuin itärannikon aamuaurinkoon. Minut ja toinen suomalaistyttö majoitettiin isäntäperheeseen Gosfordiin, tunnin ajomatkan päähän Sydneystä. Keskiikäinen pariskunta, mr. & mrs. Dowling, olivat uskomattoman ystävällisiä, huolehtivia ja ymmärtäviä. Tunsin oloni kotoiseksi ja turvalliseksi

heidän kauniissa kodissaan. Isäntäperheeni oli paras mitä pystyin toivomaan. Leijonien Australiakesävaihtoon sisältyy kolmen viikon majoitus isäntäperheessä ja viikon kestävä kansainvälinen Lionsleiri unohtumattomien aktiviteettien, kuten purjehtimisen ja villieläimiin tutustumisen kera.

Voisin jatkaa loputtomiin kertomalla Australian huikeista maisemista, kuten rannoista ja kansallispuistoista, eläimistä tai turistikohteista. Ihailin henkeäsalpaavaa luontoa ja Sydneyn oopperataloa, mutta jopa edellä mainittuja suuremman vaikutuksen minuun teki kulttuuri ja käyttäytymiserot Suomen ja Australian välillä.

Suurkaupunkien katukuvissa vilisee kansallisuksia. Australia onkin maailman monikulttuurisin maanosa, ja australialaiset ovat silminnäh-

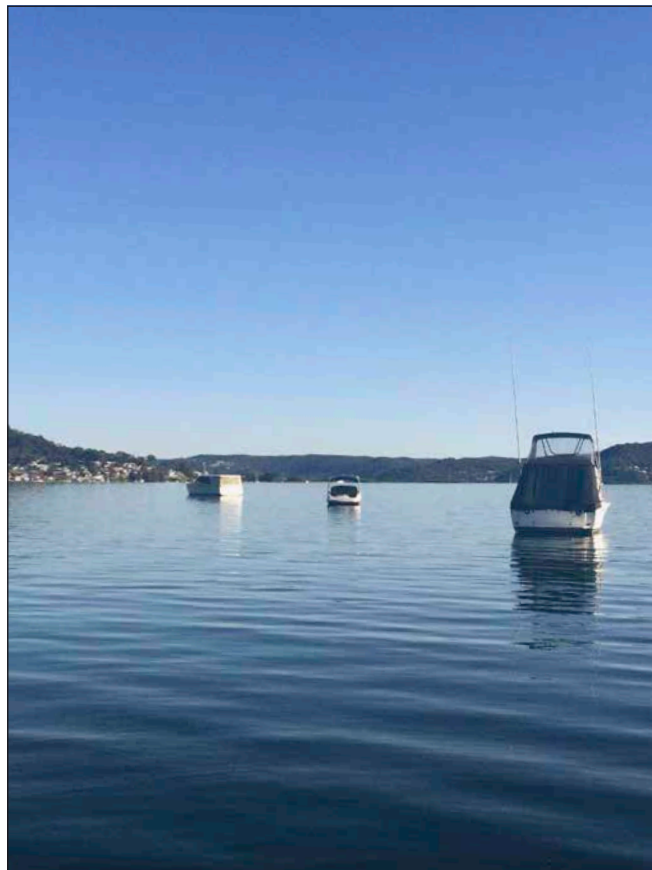

den ylpeitä tästä. Aboriginaalit, eli Australian alkuperäisasukkaat, ovat sopeutuneet moderniin aikaan. Rasismi on vieras käsite ja kaikkialla vallitsee tasaarvo sekä kunnioitus toisia kohtaan. Juuri näiden piirteiden uskon vaikuttaneen australialaisten elämänsenteisiin. Jokainen tapaamani aussie oli aidosti oma itsensä, ulospäin suuntautuva ja täynnä elämäniloa. Ruoka-kaupassa ostoksilla kassaneiti aloitti kanssani small talkin ja kahvilan myyjän kiinnostui kotimaastani. Moneen kertaan huokailin: "Voi kunpa meillä Suomessakin..."

Tyypillinen Aussie child, aussinuori on avoin, vieraanvarainen ja aina positiiviseen ajatteluun pyrkivä. Hän menestyy koulussa ja hänellä on laaja ystäväpiiri ja kesäisin hän kuluttaa kaikki päivät rannalla surffaillen ehkä stereotypiaa, mutta totta. Tutustuin paikallisiin nuoriin viettäessäni muutaman päivän paikallisessa lukiossa. Australialaisten nuorten elämäntapa ja asenne eroavat kovin meistä suomalaisista. Jokaisen nuoren prioriteetti on koulunkäynti ja tähtäimessä yksi ainoa tavoite: yliopisto (joka monien muiden maiden tapaan on maksullista ja erittäin kallista). Maailmalla arvostusta niittänyt suomalainen koulujärjestelmämme herätti ihastusta ja keskustelua. Heidän koulujärjestelmänsä eroaakin paljon suomalaisesta. Lukiolaiset olivat kuin ällikällä lyötyjä, kun ker-

roin saavamme koulussa kotiruuan kaltaisen lämpimän aterian. Myös ilmainen yliopisto, terveydenhuolto ja sosiaaliturvat, kuten opintotuki, yllättivät niin nuoret kuin aikuisetkin.

Vaikka miten ihastuin Australiaan ja sen ihmisiin, olin ylpeä saadessani kertoa heille kaukaisesta ja melko tuntemattomasta Suomesta. Vaihtoni opetti minulle paljon ja opin paljon uutta itsestäni. Itsenäistyin ja opin avaamaan sydäntäni. Opin arvostamaan suomalaisille itsestään selviä asioita ja olemaan kiitollinen siitä, mitä minulla on ja millaiset mahdollisuudet minulle on suotu onnistua ja edetä elämässäni. Olen kiitollinen siitä, että minulla on mahdollisuus nähdä maail-

Näkymä isäntäperheeni kotipihan venelaiturilta. Sää oli päivittäin aurinkoinen ja lämmin, vaikka Australiassa elettiin talvea.

maa ja ymmärtää kaikkia sen kansalaisia. Matkustaminen on niin paljon muuta kuin pelkkää paikasta toiseen liikumista. Se on kokemuksia, oppimista ja ahaa-elämyksiä. Matkustaminen on avain

vuorovaikutukseen ja suvaitsevaisuuteen sekä ennen kaikkea, ystävytyteen yli rajojen.

Kaunis kiitos, Lions Club Sastamala/Vammala,

Riia Rantala

Say CHEESE! Took a selfie with my new mate, Mr. Roo.

LC RUOVESI NIMESI ANSIOITUNEEN KUNTALAISEN

Sininauhan Ruoveden minipäiväkeskus tarjosi viimeisen aterian asiakkailleen joululalusviikolla 2013 seurantalossa Ruovedellä.

Toiminnan lopettamisen syyksi mainittiin erittäin alarvoiset, vuotavine kattoineen olevat työskentely tilat ”montussa” eli vanhassa TVH:n parakissa. Uusia tiloja lähistöltä ei ainakaan toistaiseksi ole löytynyt.

Toiminnan jatkumisen kannalta tulevaisuudessa olisi myös ehdottoman tärkeää kunnan, seurakunnan ja Pirkkanmaan sininauhayhdistyksen tuki.

Toimintaa ovat vetäneet vapaaehtoisvoimin 2000 luvun alusta Pirkko Meriläinen sekä 2005 avuksi tullut Mika Moskari. Lämmin ateria on tarjottu joka arkipäivä yksinäisille ja syrjäytyneille. Ruokailu tilassa ja lähialueella pöytäkäyttö on ollut kiellettyä.

Päivittäinen yhteisruokailu on samalla ollut sosiaalinen tapahtuma eri harrastuksineen.

Sain huhuna kuulla, että toiminta päättyy ja viimeinen yhteinen ruokailu tarjotaan 19.12.2013.

Ilmoitin presidentille, että menemme Leijonien lauluryhmän kanssa yllättäen paikalle ”kuokkavieraaksi” ja samalla se olisi meidän vuoden viimeinen palveluaktiviteetti.

Seurantalossa olikin eteistä myöten yleisöä täynnä, kun ryntäsimme sisälle yllättäen ja lauloimme muutaman reippaan joululaulun heti alkajaisiksi ja kohta koko Sininauhan porukka yhtyi lauluihin mukaan. Tilaisuuden alkujännitys yleisön joukossa samalla katosi.

Maittavan jouluruokailun jälkeen Leijonien yllätys ohjelma sai jatkoa, kun Ruoveden Lions klubi muisti paikallista Sininauhaa vetäneitä

Pirkko Meriläistä ja Mika Moskaria siitä arvokkaasta vapaaehtoistyöstä lähimmäisten auttamiseksi jokaisena viikon päivänä luovuttamalla heille Bussi-Mannisen lahjakortin sekä nimesi heidät ANSIOITUNEIKSI KUNTALAISIKSI 2013.

Tämä yllätys palkitsemisen tuntuu tosi hyvältä, että työtämme näin arvostetaan.

Olen nauttinut eläkepäivistäni suunnattomasti ja on tullut hyvä mieli kun olen saanut tarjota lämpimän aterian monille yksinäisille ja syrjäytyneille ihmisille päivittäin.

Monikaan ei laita itse ruokaa ollenkaan. Heille tämä meidän tekemämme ruoka on ollut päivän ainoa ateria. Monelle tämä on ollut myös terapiaa, kun on saanut vaihtaa kahvikupposen ääressä muutaman sanan toisten ihmisten kanssa.

Joka arkiamu kun vapaaehtoisesti on lähtenyt liikkeelle, on elämään tullut sopiva rytmi.

Se on tehnyt ruumiille ja mielelle hyvää, kun on pystynyt näyttämään itselle ja muille, että minuakin eläkeläistä tarvitaan, ei pakottaen, vaan vapaaehtoisesti. Näin tulee myös autetuksi sellaisia ihmisiä, joista monikaan ei ole kiinnostunut.

Tulen varmaankin jatkamaan vapaaehtoistyötä käymällä asiakkaitteni luona avustamassa ruoan laitoissa ym.

Näin Pirkko Meriläinen lopettaa valaisevan kertomuksen Sininauha työstään.

Vaikka tilaisuus Seurantalossa oli lämminhenkinen, se oli omalla tavallaan kuitenkin karun oloinen, tuoden monella tunteet pintaan, sillä monella yksinäisellä ja syrjäytyneellä samalla jatkossa katkeaa päivittäinen sosiaalinen yhdessäolon tunne, eikä usealla henkilöllä ole enää tiedossa päivittäistä ainoata lämmintä ateriaa. Monella tuli mieleen, että eikö hänestä enää kukaan välitä? Siksi usealla näkyikin kyynel vierähtä-

vän poskelle tilaisuudesta pois lähtiessä.

Aina ei tarvita suuria etukäteiskokouksia vaan aktiivinen Leijona toimii tarvittaessa.

Tällainen yhteinen palveluaktiviteetti lämmittää ja jää mieleen sopukoihin pitkäksi aikaa, ehkä paremmin kuin kerätty raha, sillä raha on katoavaista.

Ensio Lehtinen
LC Ruovesi

**ARS-säätiön
ADRESSIT
oikea tapa
muistaa**

LC Tampere Amuriin uusia klubijäseniä!

Amurin klubissa vietettiin juhlaa torstaina 12.9.2014. Kuuden uuden jäsenen vastaanottoseremonia oli hieno tapahtuma. Jäsenjohtaja Markku Klemola otti juhlavasti vastaan uusien jäsenten lions-lupaukset ja piirikuvernööri Esko Hietanen toivotti uudet jäsenet tervetulleeksi liontoimintaan ja onnitteli klubia reippaasta jäsenkehityksestä.

Amuri on jo klubi parhaassa iässä, tänä vuonna vietettiin 45 vuotisjuhlia. Iän hyvä puoli on vahvistuneet ruttiinit ja monenlainen Lions-toiminnan tuntemus. Samalla vuosien mittaan vahvistuneet käytännöt voivat olla haittatekijäkin, klubi elää omaa elämäänsä ja olemassa oleva jäsenistö toimii hyvin. Uusien jäsenten saaminen mukaan muuten niin mukavaan ja toimivaan klubiin voi osoittautua haasteelliseksi.

Vuosi sitten Amuri otti presidentin ja sihteerin johdolla tarkasteluun klubin olemassaolon perusteet. Mietittiin, miksi klubi on olemassa ja mihin halutaan päästä. Yksi keskeisiä asioita oli huoli jäsenmäärän pienemisestä ja jäsenten ikääntyminen. Toisena paljon kes-

kusteltuna asiana oli viihtyminen klubitoiminnassa. Lions – toiminnan perimmäiset asiat olivat vahvasti esillä, niihin haluttiin edelleen sitoutua ja olla auttamisjärjestö.

Klubin kirkastettua itselleen asetelmat jäsenjohtaja otti vahvan roolin ja valmisteli hallituksen kanssa yhdessä tietopaketin uusien jäsenten kutsumiseksi. Paketin tärkeintä sisältöä oli klubin tekemä aktiviteettityö kaikkien toimintavuosien aikana ja tapa kuinka avun tarpeessa olevat on löydetty ja miten on toimittu. Todettiin erityisesti lapset ja nuoret olevan tärkeitä ja klubi tavoittelee nimenomaan auttamista siellä missä muuta apua on vähän ja meidän tuottama hyöty on merkittävä. Liontoiminnasta on helppo kertoa: Talousasiat hoidetaan hyvin, kerätyt varat ja lahjoitukset päätyvät oikeisiin paikkoihin. Toinen tietopaketin tärkeä osa on klubiviihtyvyys, toiminta on lämminhenkistä yhteistyötä.

Keväällä 2014 päätettiin pitää tiedotusilta. Iltaan kutsuttiin jäsenten sopiviksi ajattelemia jäsenehdokkaita. Kahvin äärellä Tammelan Hovissa hyvä joukko amurilaisia esitteli jäsenjohtajan

johdolla toimintaamme, lahjoitusten ja aktiviteettien tunnuslukuja, ja toimintaperiaatteitamme. Liontoiminta isona organisaationa oli myös hyvin esillä. Vuorovaikutteisen kahvihetken päätteeksi kysimme onko tämä semmoista toimintaa mihin haluaisitte sitoutua ja olla mukana yhdessä tekemässä oman osuutenne. Tästä poiki heti muutama hakemus ja samalla materiaalilla tehtiin muutama muu kutsu ja yllätykseksi olimme äänestämässä kuutta uutta jäsentä klubiin! Kahden yksimielisen äänestyskierroksen jälkeen kutsuttiin uudet klubilaiset jäseniksi.

Tiedotusilta sopi toimintamallina ainakin meidän

klubille, tätä varmasti jatkamme ja näin myös klubin yhteisvastuu jäsenten hankinnasta korostuu. Itsellemme kuitenkin pitää muistuttaa: uusista jäsenistä täytyy huolehtia. Klubin toiminnasta klubi-ilta on vain yksi osa ja seuraavana meidän pitää terävöittää kummin tehtävää ja vastuuta. Meidän pitää olla valmiita jatkamaan klubitoiminnan kehittämistä avoimemmaksi ja ulospäin suuntautuvammaksi.

Lainaan lopuksi klubipresidenttimme Jyrki Piispasen sanoja: ”Kehitämme klubikokouksien viihtyisyyttä ja luomme rennompaa tunnelmaa ja kuitenkin säilyttään toiminnan arvokkuuden”.

LEIJONANA KUUDELLA VUOSIKYM

Tästä Jussin leijonaura alkoi; LC Laihian perustajat charter-juhlissa 22.09.1962. Pieni kuva oikeassa alareunassa kertoo oleellisen 60-luvun klubietiketistä; tumma puku ja kravatti oli kuukausikouksen vaateparsi.

Missä olit silloin, kun mahdollisuus päästä jäseneksi lionsklubiin sinulle kerrottiin? Omalta osaltani muistan tuon hetken miltei päivälleen; se oli tavallinen arkipäivä helmikuun puolivälissä vuonna 1962. Kysyjä kuului klubia perustamassa olleeseen "sisäpiiriin", joka oli puntaroinut mahdollisia ehdokkaita ja selvittänyt keskenään, olisiko kenelläkään mitään ehdokasjäseniksi esitettyjä miehiä vastaan. Kriteerit jäseneksi ottamiselle olivat 50 vuotta sitten varsin tiukat: kaksi eivätkään merkittävät auttamatta ehdokkaan hylkäämistä. 23-vuotiaalle, ehkä silloin Suomen nuorimmalle tulevalle leijonalle, oli rintaa nostattava kokemus päästä osaksi miesjoukkoa, jonka merkittävä osa oli sodan kurimukset läpikäyneitä ja rauhanajan tehtävissä ansiokkaasti palvelleita syvästi isänmaallisia kansalaisia.

Toimintani "kasvattaja-

seurassani" jäi paikkakunnan vaihdoksen vuoksi ainoastaan kahden kauden mittai-

seksi. Ehdin kuitenkin saada komennuksen useisiin toimikuntiin ja heti toisen vuote-

na klubin sihteeriksi. Ehdinpä suunnitella klubin pöytäviirinkin. Noista vuosista jäi mieleeni se hämmästyttävä sitoutuminen, mihin veljuskunta oli lähtenyt. Toimikuntia oli nimetty runsaasti: kaikki mitkä ohjeista löytyi ja pari kolme erikoistehtävään nimettyä. Työskentely oli miltei puolisotilaallista. Kuukausikokouksessa toimikuntien raportointi aikaansaannoksistaan vei illasta valtaosan. Tähän päivään peilaten käsittän täysin, miten vapauttavaa oli tuolloin idän paineen alla kyyristelevässä maassa saada kokoontua miesjoukolla vapaasta lännestä lähtöisin olevien ajatusten ympärille.

Uudella paikkakunnallani ei vielä tuolloin ollut leijonaklubia, eikä itselläni ollut riittävästi puhtia lähteä sellaista perustamaan. Katkos leijonaurallani jäi kuitenkin varsin lyhyeksi, kun naapurikunnasta tutut klubilaiset kutsuivat minut joukkoonsa. Sekin jäsenyyys jäi lopulta parin kau-

LC Parkanon 50-vuotisjuhlissa 24.05.2013. LC Parkanolla mittarissa 50 vuotta, Jussilla vuosi enemmän.

MENELLÄ

den mittaiseksi, kun kesällä 1973 muutimme perheeni kanssa Parkanoon, jonne sitten ankkuroiduinme kaiketi pysyvästi.

Parkanossa olen sitten touhunnut käytännössä koko leijonameneyn: klubivirat useaanakin kertaan ja kertaalleen lohkon puheenjohtajana. Yksi tehtävä on jostakin syystä langennut luonnostaan kuin manulle illallinen: vuosijuhlien järjestäminen. Vuosi sitten sain olla vetämässä toimikuntaa klubimme 50-vuotisen uran juhlapäivän organisoimisessa. Sitoutumisesta kasvattajaseurani työkalutuuuriin olen pitänyt kunnia-asiani, ettei minun takiani klubimme läsnäoloprosentti ole koskaan jäänyt vajaaksi.

Mikä sitten on muuttunut viiden vuosikymmenen aikana? Onko lions-toiminta menettänyt omaleimaisuuttaan tai jopa omalaatuisuuttaan? Onko siitä tullut yksi yhdistystoiminto lukuisien muiden joukoissa? Keskittyvätkö työt liiaksi yhden johtotroikan hoidettaviksi, niinkuin muuallakin yhdistystoiminnassa näyttää käyvän? Viekö tämä aika aktiivisia ihmisiä 7/24 kännykän, valokuidun ja kaiken maailman mobiililaitteiden orjuuttamaksi? Klippi korvassako meidän pitäisi olla yhteydessä koko maailmaan ilman siunattua vapaaajan hetkeä? Uhka on suuri ja tämänlaiselta rientämiseltä leijonatoiminnan pitää olla vapauttava, innoittava ja rentouttava harrastus.

Meistä se loppujen lopuksi on kiinni; löytäköön jokainen uusi vuosikymmen omat innovaattorinsa. Toimintamuodot saavat muuttua, kunhan aito leijonahenki klubeissamme kestää.

Juho Koski

Pispalan ”kesäkisat”

Päättäneenä kesänä Pispalan Leijonat järjestivät seutumme sotainvalideille kolmena eri päivänä ”Kesäkisoja” vaihtelevissa säissä. Oli ilo nähdä pирteitä veteraaneja hyväntuulisina tapaamassa tovereitaan. Kuvat puhuvat puolestaan ja lisää niitä voit katsoa Face Book-sivuiltamme ”Pispalan Leijonat.”

LC Tampere/ Koivistonkylä tukee orpolapsia Keniassa ja koulunkäyntiä Tansaniassa (2011–15)

Projektiesite "Ongi Apua Afriikkaan" 2013

LC-Tampere/ Koivistonkylä tukee Kenian Luterilaisen kirkon ja Suomen Luterilaisen Evanke-
liumiyhdistyksen (SLEY) orpolapsihanketta vuosina 2011–15 Kisumun kaupungissa. Vuonna 2013 tukiprojekti laajeni myös Tansaniaan, jossa kumppanina on Tampereen ystävyyskaupunki Mwanza, yhteistyössä Koivistonkylän Nuorisokeskuksen kanssa (Kuva 1, projektiesite). Mwanzassa apu kohdennetaan lasten koulunkäynnin tukemiseen hankki-

malla heille koulutarvikkeita ja uusimmalla koulujen opetusvälineistöä.

Kisumun hankkeessa on mukana yhteensä 500 orpoa, eri ikäisiä orpolapsia ja nuoria, joista vanhimmat opiskelevat yliopistossa. Lähes kaikilla on kummi Suomesta. Kummeilta ja kohdeseurakunnilta saatava avustus (yleensä noin 20–40 €/kk) kattaa orpolapsien koulutuksen, ruoan ja terveydenhoidon. Apu kohdistetaan heille SLEYn toimiston kautta, yhdyshenkilönä on tamperelai-

Kisumun orpoja nuoria ja diakonissa Marja Ochieng 2014

nen diakonissa Marja Ochieng. Orpokodissa he saavat aamupalan, välipalapuuron, lounaan ja illallisen. Diakonissa käy kahden kesken keskusteluja lasten kanssa, ja he myös syövät yhdessä. Tällaiset tapaamiset ovat tärkeitä, kun lapset ja nuoret voivat keskustella luottamuksellisesti työntekijän kanssa heitä askarruttavista asioista. (Kuva 2).

Nuoret ovat tuen piirissä siihen saakka, kunnes he valmistuvat ammattiin. Tällöin heillä on mahdollisuus työllistyä ja huolehtia itsestään ja läheisistään. Peruskoulu kestää Keniassa kahdeksan vuotta, lukio neljä, ja ammattikoulu peruskoulun jälkeen kaksi vuotta. Hanke on suunnattu niin ruohonjuuritasolle kuin mahdollista avustamalla suo-

raan köyhimpiä lapsia/nuoria heidän omissa kodeissaan tai sijaisperheissä. Näin he pysyvät perheyhteisöjensä jäseninä, mikä on erittäin tärkeää kenialaisessa kulttuurissa.

Lasten sairastellessa kulut luonnollisesti nousevat, jolloin kummimaksu ei riitä kattamaan kaikkia sairaalakuluja. Hankkeessa on myös muita kuluja, joita kummituki ei kata (esim. paikallisten työntekijöiden täydennyskoulutus ja diakonissojen matkakulut tapaamisiin). Tämän vuoksi työ tarvitsee myös yleisiä tukijoita. Hallinto- ja työntekijäkulujen osuus avustuksista on kuitenkin korkeintaan 15%. Välillä kotien rakennuksia pitää myös huoltaa, korjaamalla vanhoja taloja ja rakentamalla uusia. (Kuva 3 ja Kuva 4).

Uusi koti rakenteilla Kisumussa 2011

Avustettava koti ennen korjaustöitä

Match Show

Tapahtuman nuorin junior handler Henni ja Puntti-koira.

LC Tampere Diamonds järjesti jälleen elokuussa leikkimielisen koiranäyttelyn, Match Show:n, jossa koiranomistajat voivat kerätä näyttelykokemusta lemmikkinsä kanssa. "Mätsäri" oli jo neljäs järjestämämme ja kuten aiemminkin, tapahtumaan oli helppoa saada innokasta koiraväkeä mukaan hyväntekoon. Paikalla oli epävakasta ilmasta huolimatta lähes 80 koirakkoa. Valmistelut sujuvat timanttiselta porukalta jo harjaantuneesti ja koiranäyttelytoiminta on tullut tutuksi hausalla tavalla. Ensimmäinen näyttelyimme osui upean aurinkoiseen elokuun iltaan ja silloin saimme hyvää harjoitusta, kun paikalle saapui mahtavat 169 koirakkoa.

Jokainen koira omistajineen ilmoittautui omaan sarjaansa ja ilmoittautumismaksu ohjataan Diamondsien toimesta Pirkanmaalaisille lapsille ja nuorille. Olemme aiempien vuosien tuotoilla tukeneet mm. Vuoreksen SOS-Lapsikylän perheiden vapaa-ajan viettoä.

Koirat kilpailevat eri sarjoissa kokonsa perusteella ja myös pennut sekä aikuiset arvostellaan erikseen. Koira ja omistajat saavat tuomareilta arvokasta palautetta valmistautuessaan virallisiin koiranäyttelyihin ja toisaalta tapaavat muita koiraharrastajia ja pienet pennut tottuvat ihmisvilinään. Lelukoirasarjassa perheen pienimmät koiraharrastajat voivat esittää tuomarille omat pehmokoiransa ja näin heistä myöhemmin tulee taatusti tai-

tavia junior handlereita.

Tapahtuman tuomarit ovat tärkeä osa illan onnistumista ja meillä on ollut onni saada mukaan päteviä koiraharrastajia arvioimaan koiria. Illan päätteeksi tietenkin palkitaan luokkiensa parhaat edustajat pokaalein ja palkinnoin. Mukana palkintojen jaossa on ollut tamperelaisia eläintarvike-liikkeitä ja eläinlääkäriasema. Kun hyvää jaetaan lapsille ja nuorille, on helppoa saada yhteistyökumppaneita, jotka jakavat huolen pienimpien hyvinvoinnista.

Hyväntekeväisyyttä voi siis tehdä kovin moninaisin tavoin ja meidän klubimme on todella pitänyt näiden "mätsäreiden" järjestämisestä. Tervetuloa tutustumaan jälleen ensi vuonna!

Match show järjestettiin 20.8.2014 Hakametsän jäähallin parkkipaikalla

Tunnustus ansiokkaasta puolen vuosisadan Lions-toiminnasta

LC Tampere Koillisen presidentti Erkki Alanen onnittelee Lions-ritari Pauli Väkevää (oik.) 50v. ansiomerkistä.

Pauli Väkevän lionstoiminta alkoi Kauhajoella, josta hän siirtyi Valkeakosken kautta Tampereelle. Väkevä on LC

Tampere Koillisen perustajajäsen.

Ansiomerkki luovutettiin klubin joulujohdossa 10.12.2013.

LC Tampere Koillisen kolmenkymmenen vuoden aktiviteetti

Vuodesta 1984 alkaen on LC Tampere Koillinen järjestänyt vuosittain joulukinkkuarpajaiset. Siitä on muodostunut klubin pitkäaikaisin säännöllinen aktiviteetti. Arpajaisten tuoton kohteena on ollut mm. Ne-

kalan lastenkoti, avoin nuorten äitien ja lasten toimintaryhmä Vauvajengi sekä Kehitysvammaisten tuki ry. Viime vuodet arpajaisten tuotto on jaettu tasan Vauvajengin ja Kehitysvammaisten tuki ry:n kesken.

Kuvassatäytetään vuoden 2013 joulupaketteja lahjoitettavaksi Vauvajengille. Noin sadan viidenkymmenen euron arvoisia paketteja jaettiin 60 kappaletta. Paketit sisälsivät mm. elintarvikkeita. LC Tampere Koillisen lisäksi mukana lahjoituksessa oli kolmisenkymmentä muuta tukijaa.

Iloinen Äksön Nait 2014 –voittajajoukkue Eeva, Arja, Marja ja Esko

ÄKSÖN NAIT-tapahtumassa kisaillaan erilaisten tehtävien parissa lauantai-iltapäivän aikana ”luontopolulla”, järjestävän klubin määrittelemässä paikassa. Tapahtuman tiimellyksessä luodaan parempaa yhteistä lion-henkeä sekä tutustutaan muihin E-piiriin lioneihin ikään ja sukupuoleen katsomatta.

Näillä ohjeilla LC-Wivi Lönn klubilaiset käärivät hihansa ja ryhtyivät järjestämään tapahtumaa. Paikka ”luontopolulle” löytyi Torpan kurssikeskuksesta Siivikkalassa. Äksön nait ajankohta oli 6.9.14 päivätapahtumana. Aloitimme puolenpäivän aikaan, viisi tuntia hurahdi kuin siivillä ja mukavaahan meillä oli.

Tervetulotilaisuuden siirryimme Torpan runsaan lounaspöydän ääreen tankaten itsellemme energiaa tulevaan koitokseen. Seuraavaksi osallistujat jaettiin ryhmiin ja ryhdyttiin kilpailemaan. Vaativia tehtäviä suoritettiin hyvällä kilpailuhengellä, oli

Maritta luovuttaa rekvisiitan seuraavalle Äksön Nait 2015 –järjestäjälle. Vastaanottamassa Ylöjärvi Helmen edustajat Marita ja Elina

taitoa vaativaa veden kantoa reikäpohjaisella ämpärillä, kullanhuuhdontaa ja kun luontopolulla oltiin, piti tunnistaa eläinten jälkiä. Golfia sai pelata puttaamalla tai lyömällä palloa reikään, putkeen tai talon taakse (siellä olleeseen reikään) sekä mausteita

haisteltiin niin että aivasteluta ei meinannut tulla loppua!

Kilpailun jälkeen maistui kahvit ja palkitsimme voittajat ja luovutimme ensi syksyn järjestelyvuoron LC Ylöjärvi Helmi-klubille

Lopuksi vielä oli erillinen tietokilpailu jossa muistelim-

me kuuluisien henkilöiden lausahduksia. Muistatko sinä kuka sanoi kuuluisat sanat : Nyt minä juon kahvia... tai veni,vidi vici

Maritta Toivio

**ÄKSÖN NAIT 6.9.2014 TORPAN KURSSIKESKUS, SIIVIKKALA
KIITOS KAIKILLE OSALLISTUJILLE!
T. WIVI LÖNN -KLUBILAISET**

LEIJONAT KUNTOILEMASSA, KOKEMUKSIA YHTEISTYÖSOPIMUKSESTA ELIXIAN KANSSA

Harjoitusta edeltää 10-30 minuutin lämmittely

Keväällä 2013 Lionsklubi Tampere/Pyynikki ja liikunta- ja hyvinvointikeskus ELIXIA solmivat yhteistyösopimuksen, jonka mukaan ELIXIA maksaa hyväntekeväisyyteen 4,5 prosenttia jäsenmaksujen ja 10 prosenttia Personal Trainer -pakettien hinnoista. Sopimus koskee kaikkia piirin leijonia ja heidän perheenjäseniään. Hyväntekeväisyyskohteena on evankelisluterilaisen seurakunnan Mummon kammari, jossa rahalla tuetaan nuorten kesätyöntekijöiden palkkaamista.

Tavoite on hyvä. Pitihän sitä kokeilla miten kuntoilu harrastamaton ylipainoinen eläkeläinen haasteesta suoriutuu. Lähtökohdat huomioiden Personal Trainer tarvittiin arvioimaan lähtötilannetta ja motivoimaan ja ohjaamaan alkua. Yhteistyö Personal Trainerini Suvin kanssa sujui niin hyvin että tapaamisia kertyi kauden mittaan noin kolmekymmentä. Salilla kävin kahdesti viikossa. Tapaamisista puolet olivat siis ohjattuja.

Harjoitukset tapahtuivat Onkiniemen Elixiaassa. Onkiniemen sali on tilava ja laadukas. Harjoitusten jälkeen siellä on mahdollisuus käydä tavallisessa saunassa sekä myös höyry- tai infrapunasäunassa.

Harjoituksen alkuvaiheessa luotiin yksilöllinen harjoitusohjelma. Suvi huolehti siitä että rasitus oli oikein mitoitettu ja että harjoitukset tehtiin oikein. Oikea asento

liikkeitä tehtäessä on tärkeä niin jalkojen, vartalon sekä pään suhteen. Myös palautuminen ja nesteen riittävä nauttiminen pitää muistaa. Suuri osa laitteista tuli tutuksi. Kaiken kaikkiaan harjoitukset onnistuivat hyvin. Personal Trainerin kanssa harjoittellessa kipeytymisiä tai vahinkoja ei sattunut. Itsenäisesti harjoittellessa tuli helpommin rajojaan haettava, kunnes huomasi että puuhun

on nouseva tyvestä.

Salilla tapasin myös muita leijonia ja tuttaviani, Kuntosali muodostaa sosiaalisen ympäristön, jossa helposti viihtyy. Myös tarve kuntoilla ja saada siitä hyvää oloa syntyy harjoitusten myötä.

Harjoittelun aikana voima ja kestävyys selvästi lisääntyivät ja mm. nousu kolmanteen kerrokseen ilman hissiä alkoi sujumaan hengästyttä.

Elixia tarjoaa harjoittelulle laadukkaat puitteet. Personal Trainerin tekemä ohjelma on ainakin alkuun välttämätön. Kuntosalina ELIXIA ei ole halvimpia, mutta vastapainona saa laadukkaan paikan ja ammattitaitoisen ohjauksen. Jokaisen eläkeläisenkin tulee tavalla tai toisella huolehtia terveydestään ja kunnostaan. Tämä mahdollistaa laadukkaammat eläkepäivät. Miten lopulta itsekunkin käy, sen aika näyttää. Kuntoilu on kuitenkin askel oikeaan suuntaan

Tapio Jussila,
LC Tampere Pyynikki

Oikeaa tekniikka opettelemassa Personal Trainerin ohjauksessa

Ravintolapäivänä 17.5.2014 LC Tampere Naistenlahti ja LC Tampere City avasivat omat pop up ravintolat Aleksandra Siltasen puistossa Tampereen Tampellan alueella

Rotisseur kokki Jorma Vidman oli kantava voima Cityn puurobaarin menun suunnittelussa. Puurot tarjottiin eksoottisin kastikkein hymyn kera. Myynnissä avusti Lasse Helimo.

Naistenlahden Leijonat pitivät tuotantoharjoituksia jo pitkin talvea. Tarjottavaksi oli seulottu vietnamilaiset kevätkääryleet ja niitä leijonat sitten aamutunteina käärivät tuoretuotteiksi ravintolaan.

VPK:n kaksikymmenhenninen soittokunta soitti miltei koko tapahtuman ajan ruokapalkalla ja tämä loi tapahtumaamme auringon kanssa kilpaa loistavat puitteet.

Aleksandra Siltasen puisto sijaitsee kosken partaalla Näsilinnä ja Finlaysonin palatsia vastapäätä. Juuri ennen tapahtumaa kallion seinustalle saatiin valmiiksi Kalle Päätalon muistomerkki. Upea paikka keskellä Tamperetta.

Tapahtumaa oli hauskaa tehdä. Klubin yhteistoimintaa parhaimmillaan!

Anneli Helimo
LC Tampere Naistenlahti
ahelimo@hotmail.com

POISNUKKUNEIDEN LIONIEN MUISTOA KUNNIOITTAEN

Yrjö Raaska In Memoriam

Sakkola-Säätiön Grand Old Man Yrjö Raaska on poissa. Hän syntyi Sakkolan Petäjärvellä 13. huhtikuuta 1913. Yrjö vietti lapsuutensa vanhempiensa maatalossa ja osallistui siellä kotitilan töihin. Isä oli ohjannut poikansa maamieskouluun, mutta viljelijää Raaskasta ei koskaan tullut. Hän meni vuonna 1931 vapaaehtoisena armeijaan Viipuriin. Siellä mies suoritti asepalveluksensa teknillisen joukko-osaston erillisessä viestikomppaniassa. Kotipitäjän suojelukunta-toiminta oli Raaskalle tärkeä harrastus. Armeijasta kumpusi kiinnostus sähköalaan ja Raaskan tulevaan ammattiin. Hän suoritti sähkölaitoksen hoitajan tutkinnon Helsingissä ja työskenteli sen jälkeen Petäjärven sähköyhtiön hoitajana. Sotien jälkeen hän oli Nurmijärven sähkölaitoksen palveluksessa ja opiskeli sieltä käsin Helsingissä teknillisessä koulussa A-ryhmän urakoitsijapätevyyden.

Yrjö ehti kunnioitettavana 101 vuoden ikään. Hän oli hyvin aktiivinen järjestöelämässä ja vaikutti aivan loppuun saakka aktiivisesti mm.

Sakkola-Säätiön hallituksessa, Yrjö osallistui vielä kolme viikkoa ennen kuolemaansa Säätiön hallituksen kokoukseen. Aivan viimeisiin hetkiinsä saakka Yrjö oli järjenjuoksultaan äärimmäisen terävissä kunnossa. Myös hänen muistinsa oli aivan käsittämättömän hyvä. Tästä esimerkkinä olkoon noin vuosi sitten Säätiön haltuun tullut vanha valokuvakansio, jossa oli ilman minkäänlaisia selitetekstejä noin sata valokuvaa Petäjärveltä. Allekirjoittanut ja Hannu Turkinen kääntyivät asiassa Yrjön puoleen ja joka ikiseen kuvaan saatiin selitteet henkilöiden nimiä myöten.

Vuonna 1998 silloisen Suvanto-Säätiön toimesta käynnistettiin hakuprosessi, jolloin Suvanto-Säätiön perustajajäsenelle ja pitkäaikaiselle hallituksen puheenjohtajalle haettiin kotiseutuneuvoksen arvonimeä. Valtioneuvoston kanslia ehdotti kotiseutuneuvoksen sijasta pitäjäneuvoksen arvonimeä, minkä ehdotuksen Säätiön hallitus hyväksyi. Suvanto-Säätiön lisäksi anomuksen allekirjoittajia olivat Vesilahden kunta, Vesilahden

karjalaiset ry, Karjalaseurojen Tampereen piiri ry ja Karjalan Liitto ry. Anomuksen perusteeksi edellä mainitut yhteisöt esittivät seuraavaa:

”Toimitusjohtaja Yrjö Raaska on ansioitunut työssään yrityselämässä sekä lukuisissa vaativissa luottamustehtävissä kunnalliselämässä sekä ja useissa julkisoikeudellisissa yhteisöissä. Vuosina 1947-1997 Yrjö Raaska toimi perustamansa Raaskan Sähköliikkeen toimitusjohtajana. Hänen aikaisemmat työkokemuksensa ovat niin ikään peräisin sähköasennustehtävistä.

Vesilahden kunnalliselämässä, kuten kunnanvaltuustossa vuosina 1957-1982, josta ajasta valtuuston puheenjohtajana vuosina 1969-1972, Yrjö Raaska on ollut pitkään keskeinen vaikuttajahenkilö, jonka sanaan luotettiin ja jonka mielipiteitä arvostettiin yli puoluerajojen. Vesilahden seurakunnan kirkkovaltuuston jäsenenä hän on ollut vuosina 1966-1970, 1975-1978 ja 1983-1986. Talouselämän luottamustehtävissä hän on toiminut Lempäälän Osuuspankin johtokunnan jäsenenä vuosina 1956-1963

ja Vesilahden Osuuspankin johtokunnan jäsenenä vuosina 1964-1979 sekä Vakuutusyhtiö Palovaaran hallintoneuvoston jäsenenä kolme vuotta.

Erityisen ansiokas ja läheinen on ollut Yrjö Raaskalle toiminta menetetyn kotiseudun Karjalan ja erityisesti syntymäpitäjänsä Sakkolan alueen kotiseutuperinnettä vaalivassa järjestötoiminnassa. Hän on ollut Karjalan Liiton hallituksen jäsen vuosina 1975-1984, Karjalan Heimotalo Oy:n hallituksen jäsen vuosina 1969-1992, Karjalan Säätiön hallintoneuvoston jäsen vuosina 1976-1988, Suvanto-Säätiön perustajajäsen ja valtuuskunnan jäsen vuodesta 1947 alkaen edelleen, hallituksen varapuheenjohtaja vuosina 1951-1956 ja puheenjohtaja vuosina 1957-1995. Karjalaseurojen Tampereen piiri ry:n hallituksen varapuheenjohtajana hän on toiminut kuusi vuotta ja puheenjohtajana 12 vuotta, Vesilahden Karjalaiset ry:n perustajajäsen ja puheenjohtaja 26 vuotta. Hänet on kutsuttu Vesilahden Karjalaiset ry:n kunnia-puheenjohtajaksi. Hänen panoksensa on ollut merkittävä

POISNUKKUNEIDEN LIONIEN MUISTOA KUNNIOITTAEN

Suvanto-Säätiön julkaiseman Sakkolan historian (2. uudistettu painos) historiatoimikunnassa sekä 1983 julkaistun Sakkolan kylät tuvasta tupaan 1939 – Sakkolan historiaa II julkaisutoimikunnassa. Hän on myös kuulunut Sakkolan pitäjässä sijainneen Petäjärven kylän kyläkirjan kirjoittajiin sekä toimituskuntaan.

Ennen talvisotaa Yrjö Raaska oli ehtinyt toimia Sakkolan Suojeluskunnassa 10 vuoden ajan. Kotiseutuun hän puolusti rintamajoukoissa sekä talvisodassa 1939-1940 että jatkosodassa 1941-1944 kotiutuen jatkosodasta kapteenina. Talvisodan sytyttyä hän oli 27-vuotias ja toimi tuolloin 1. Erillisen Patterin viestimiesten esimiehenä, niin kuin kapteeni Mauno Metsola kertoo muistelmateoksessa ”Kapteeni Metsola – rautulaisten ja sakkolalaisten päällikkönä”. Talvisodassa 1. Erillisen Patterin sotatoimet tapahtuivat pääosin Suvannon rannoilla, kotoisen Sakkolan maaperällä, Kiviniemessä ja Haparaisissa.

Kaikessa luottamustoimisissaan Yrjö Raaska on noudattanut vastuuntuntoista, rakentavaa ja päämäärätietoista linjaa. Hän on henkilö, joka paneutuu asioihin tarmokkaasti ja perusteellisesti ollen samalla sovitteleva ja ihmisläheinen. Kaikki tehtävänsä hän on hoitanut huolellisesti, tehokkaasti ja esimerkiksi kelpaavalla tavalla.

Yrjö Raaska on voimakkaalla panoksellaan ollut myötävaikuttamassa karjalaisen elämän rikkauden, kotiseudun ja heimon perinteen säilymiseen sekä virittänyt näin karjalaisen elämäntapojen ja kulttuurin harrastuksen.

Yrjö Raaska on saavuttanut kotiseudullaan, kotimaakunnassaan ja laajemminkin yleisen kunnioituksen ja arvannon.”

Edellämainitut perustelut ovat vaikuttavia, eivätkä yhtään liioiteltuja sanoja Yrjön Raaskan yhteiskunnallisista ansioista. Siitä puuttui kuitenkin monia hänen aktiviteettejaan, joista vain yhtenä merkittävimmästä otan esille Lions-toiminnan. Yrjö Raaska kuului vuonna 1957 perustetun Lions Club Lempäälän perustajajäseniin. Hän oli viimeinen elossa oleva LC Lempäälän perustajajäsen. Alkuaikoina klubin toiminta oli hyvin isänmaallista, mikä onkin hyvin ymmärrettävää, koska tuolloin elettiin poliittisesti hyvin erilaisia aikoja kuin nykyään. Ei voi välttyä vaikutelmalta, että eräs klubin perustamismotiiveista olikin länsisuuntauksen vahvistamisen itäisten puhurien vastapainoksi.

Viimeisen kerran Yrjö vieraili 100-vuotismatkaltaan hänelle niin rakkaasssa Sakkolassa kesällä 2013. Yrjö oli jälleen kesällä 2014 lähdössä kotiseututretkelle adjutantteinaansuvun nuoria miehiä, mutta lääkärin suosituksesta hän joutui tuon matkan perumaan aivan kalkkiviivoilla.

Yrjö Raaskan katse oli sininen ja puhdas kuin Suomen lippu. Hänen olemuksensa oli yhtä aikaa vakaa ja vankkumaton sekä lämmin ja hyväksyvä. Hän on elänyt ja nähnyt. Enemmän kuin moni muu.

Yrjö Raaskan muistoa kunnioittaen.

**Antti Hynnä
Sakkola-Säätiön
hallituksen puheenjohtaja
IPDG 2014-2015**

Sakari Pöllänen

LC Hämeenkyrö/Kyröskosken perustajajäsen, rehtori Sakari Pöllänen menehtyi vaikean sairauden muramana 23.02.2014. Sakari oli syntynyt 26.08.1933 Salmin Lunkulansaassa. LC Hämeenkyrö/Kyröskosken toiminnassa Sakari oli klubin perustamisesta 1970 lähtien, toimien klubin presidenttinä 1977-78. Klubin hallituksessa tulivat tutuiksi pitkällä leijonataipalella myös muut virat. Sakari osallistui innokkaasti erilaisiin klubin aktiviteetteihin.

Työuransa Sakari teki Viljakkalan koulun rehtorina. Sakari tunnettiin pidettynä opettajana ja hyvänä kasvattajana. Rehtorin toimen ohella Sakari osallistui voimallisesti Viljakkalan kunnalliselämään toimien useampien kausien ajan kunnanvaltuustossa. Lions-toiminnan ohella mie liharrastuksiin kuului metsästys. Klubiveljien piirissä Sakari tunnettiin leppoisana humoristina, jonka jutustelu viihdytti veljiä monissa tilaisuuksissa.

Sakaria jäivät kaipaamaan Ritva-vaimo ja poika perheineen sekä suuri ystävä ja tuttavajoukko.

Urho Ylä-Outinen

Yliopettaja, kirjailija, Säkikjärven muistojen ansiokas tallentaja, LC Tampere Koillisen aktiivinen jäsen nukkui pois kotonaan tampereella 20.08.2014. Hän oli syntynyt Säkikjärvellä 23.06.1927.

*Abmin elämää
silmät selällään
suu ammolleen
korvat höröllään
varpaat harallaan
karvat pystyssä
sieraimet auki
kuin kibokin lehdet*

*Haavin vaikutteita
kuin valas planktoonia*

Veli Urhoa hyvin kuvaava teksti on hänen omasta teoksestaan Leppäpilli.

Häntä jäivät kaipaamaan lapset perheineen, lukuisat ystävät sekä lionsveljet ja laadyt.

Tervehdys Teille E-piirin Leijonat!

Nyt kun uusi kausi on jo pyörähtänyt reippaasti käyntiin, niin muistutelen mieliinne Suomen Lions-liiton jäsenrekisterin sähköisen vuosikirjan käyttömahdollisuuden.

Sähköinen jäsenrekisteri on kaikkien jäsenten nähtävissä. Jäsenrekisteristä löytyy siis jäsen- ja klubimatrikkelit, joissa on sama asiasisältö, kuin painetussa vuosikirjassa. Jäsentietojen muutosoikeudet sen sijaan ovat vain klubin sihteerillä ja presidentillä. Sähköpostilla voi lähestyä helposti toista klubia käyttämällä klubin aliasoitetta, joka on muotoa **klubin nimi@lions.fi**. Aliasoitteesta sähköpostit kääntyvät automaattisesti klubin presidentin, sihteerin ja rahastonhoitajan henkilökohtaisiin sähköpostiosoitteisiin.

Tunnukset jäsenrekisteriin

saa osoitteesta www.lions.fi/reiksteri. Tämä koskee niin klubin virkailijoita, kuin muitakin klubin jäseniä. Käyttäjätunnukseen on annettava oma sähköpostiosoite. Sähköpostiosoite tulee olla sama, mikä jäsenellä on syötettynä Liiton jäsenrekisterissä jäsenen tiedoissa. Kun olet syötettänyt käyttäjätunnukseen sähköpostiosoitteesi, klikkaa Salasanan tilaus. Saat sähköpostiisi kertakäyttölinkin, jota klikkaamalla pääset antamaan haluamasi salasanan. Jos unohdat salasanasi, niin klikkaa Unohtuiko salasanasi. Näin saat uuden kertakäyttölinkin sähköpostiisi.

Pirteää syksyn jatkoa ja onnea aktiviteetteihinne!

Marja Pakkanen
talous- ja jäsensihteeri
Suomen Lions-liitto ry
marja.pakkanen@lionstoimisto.fi

Tampereen
KV-Isännöinti Oy

Sammonkatu 35
33540 Tampere

www.kv-isannointi.net

Palveleva lähiapteekkisi uusissa
tiloissa S-Marketissa Sääksjärvellä

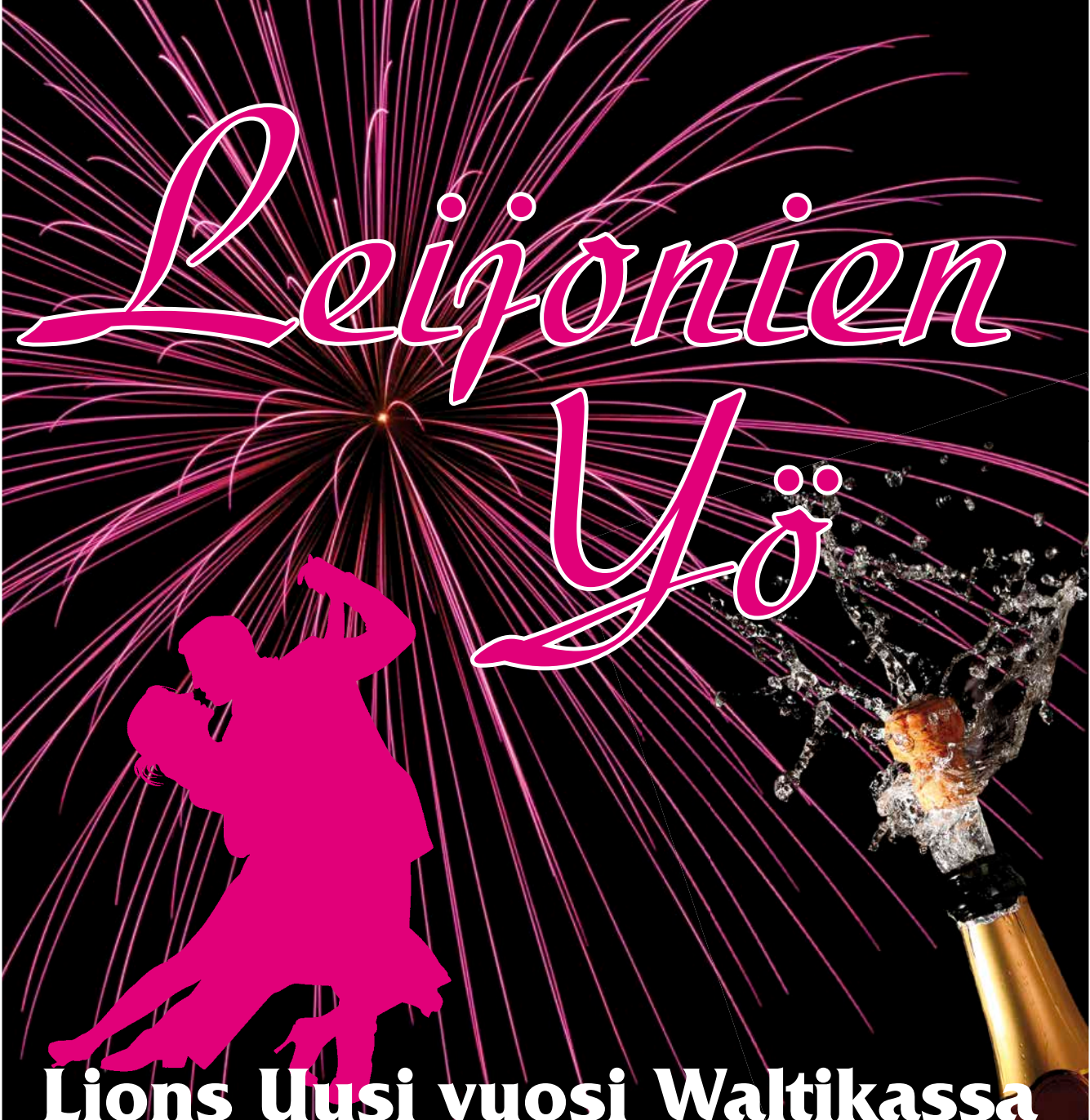
Apteekki
Ikioma

Tampereentie 453, 33880 Lempäälä • puh. (03) 367 04 80
avoinna ma-pe 9-19, la 9-15

Meille on helppo tulla kauempaakin, parkkipaikat lähellä

www.apteekkiikioma.fi

Leijonien Yö

Lions Uusi vuosi Waltikassa

Osallistujat:	E-piirin Lionsit ystävineen
Aika:	31.12.2014
Paikka:	Waltikan Linnokabinetit, Valkeakoski
Buffet:	Waltikan juhlabuffet, jälkiruokana kahvi/tee täytekakku
Juomat:	2 lasillista (12 cl) talon valkoviiniä
Hinta:	55 €
Orkesteri:	Tanssiorkesteri Regatta
Huonetarjous:	70 €/vrk yhden tai kahden hengen huoneessa

*Ilmoittautuminen ja lisäohjeet
tulee E-piirin sivulle
marraskuun lopulla.*

RANTAHOTELLI
WALTIKKA
VALKEAKOSKELLA

Tulossa Ford-uutuuksiens vuosi 2015

FORD TAKUU
3v / 100 000 km

Ford Mondeo 2015 mallisto

Ford Mondeo 1.6TDCi 115 hv EcoNetic Trend 5 d

alk. 28.700,95€

(+ toimituskulut 600 e)

Ford Focus 2015 mallisto

Ford Focus 1.0 EcoBoost 100 hv Start/Stop Trend 5 d

alk. 21.770,37€

(+ toimituskulut 600 e)

Autokaupan ammattilainen vuodesta 1929
Ford-kaupan asiantuntija vuodesta 1963

Etsitkö vähänajettua vaihtoautoa? Meiltä löytyy, katso: www.levoranta.fi

Levorannan Autoliike Oy

Kauppakaari 10, SASTAMALA
Ark. 10-18.30, la 10-15
P. (03) 512 7710

Metallitie 1, RAUMA
Ark. 10-18.30, la 10-15
P. (03) 512 7770

Nuutisarankatu 35, TAMPERE
Ark. 10-18.30, la 10-15
P. (03) 512 7750